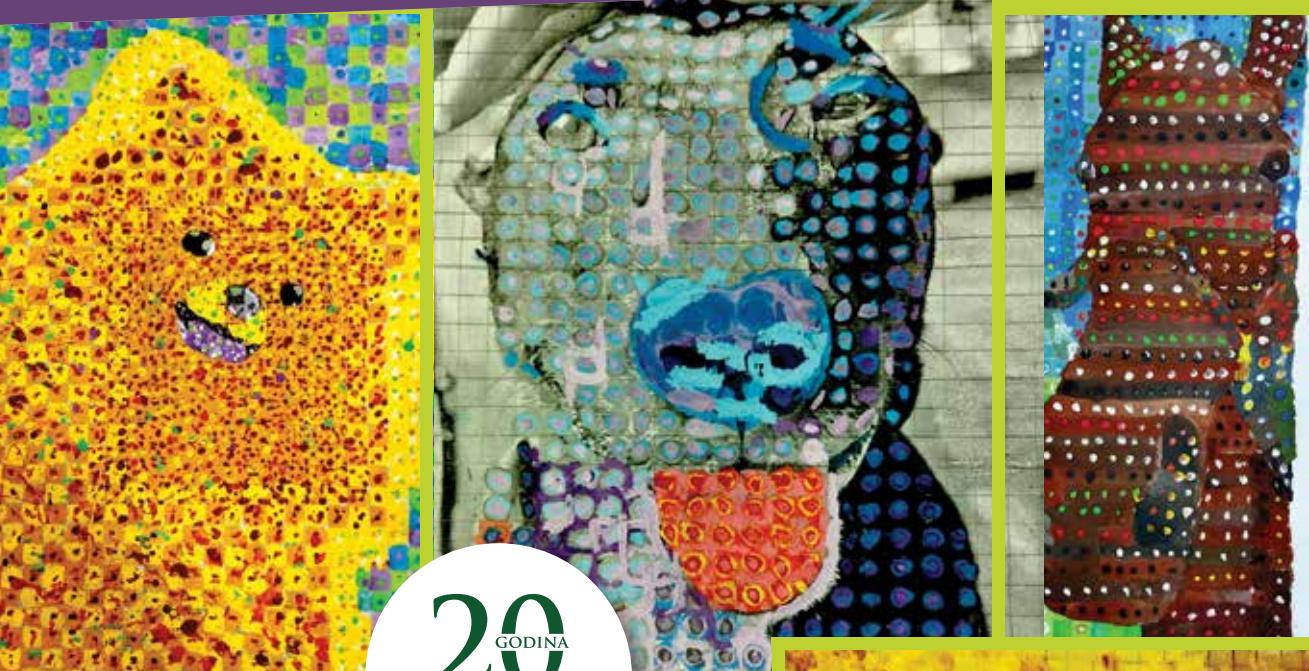

БАЧКИ КУТАК

бр. 36
јануар 2024.
ГОДИНА XVII

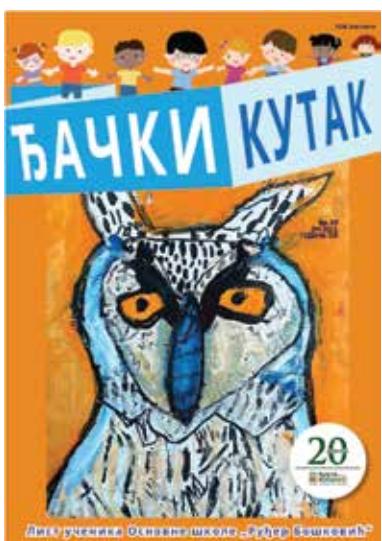

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

ЂАЧКИ КУТАК

бр. 36
јануар 2024.
ГОДИНА XVII

Издавач: Основна школа „Руђер Бошковић“

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога

Главни и одговорни уредник: Соња Пијановић 9Б

Ментор главног и одговорног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор

Бранислава Грубишић, Гордана Мишковић Суботички, Биљана Мандић, Катарина Милошевић, Драгана Стојчић, Бранка Зацеро, Тијана Чайровић, Нада Милићевић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Јелена Поповић Ракочевић, Јелена Дардиг, Јелена Врачевић Бајаџијевски, Зоран Мишић, Јулијана Мердовић, Јелена Доганџија, Весна Луковић

Лектор - Весна Луковић

Новинари :

Виктор Лука Крчевинац, Јован Бижић, Јована Толимир, Мартин Николић, Раде Вулић, Константин Бишевић, Наташа Радаковић, Андреја Ковачевић, Ирис Јокић 7А, Ана Љубичић, Марија Радић, Рајко Станојловић, Јелена Даутовски 7Б, Роберт Булок 8Б, Уна Луковић, Софија Трифуновић, Магдалена Стевановић, Адријана Дедић, Тара Станчевић, Станислава Подробњак 9А, Соња Пијановић 9Б

Насловна страна - Колаж радова - аутори: Наташа Радаковић 7А, Ирис Јокић 7А, Јелена Даутовски 7Б, Лана Лазовић 7Б, Ирина Колобанова 7А

Дизајн: www.printandscreen.rs

Штампа: ЈП Службени гласник

Излази два пута годишње.

РУБРИКЕ:

Интервју са Слободаном Роксандићем

Проговорите да видимо ко сте. Какво је било Ваше детињство?

Ја сам Надоболс Ђиднаскор. То је моје име наопачке. Пожељно је некад променити перспективу, гледати из другог угла. Треба одрасти до детета, написао је Мика Антић. И са игром се треба играти, каже он. Моје детињство је, понекад ми се чини, тек недавно почело. Надам се да ће га још више бити у будућности. Има још један изузетан песник, Матија Бећковић, вреди прочитати или послушати његову песму „Кад будем млађи“, јер... „Кад будем млађи, имаћу идеалан си-ви.“

Иако су у ваше време видео игрице биле много мање заступљене него данас, јесте ли се играли на тај начин?

Једина игрица поред које сам ја провео извесно време је „football manager“. За оне које не знају, ви сте менаџер и тренер једног фудбалског клуба, одређујете играче, тактику, тренинге, али и водите цео клуб: доводите нове играче, комуницирате са стручним штабом, располаже буџетом. Тако сам научио шта све значи бити менаџер. И ево, протеклих 10 година сам нека врста менаџера, водим један систем Институт „Main Point“, едукативни центар који има неколико стално запослених и већи број екстерних сарадника, предавача с којима треба комуницирати. Мора да се мисли о читавом плану, о маркетингу, о продаји, о вођењу финансија, један целокупни посао менаџера, баш као да водим фудбалски клуб. То мора да буде једна хармонична целина, скуп појединача који ће у тиму давати најбоље резултате.

Дубоко верујем да, ако се умерено упражњавају, игрице имају и те како добру страну медаље.

Сетите се неких анегдота из детињства.

Мој старији брат Срђан и ја смо се играли игре која се звала боскритека. (игра је назив добила по нашим надимцима - Бобан и Срки). Игре у оквиру боскритеке су углавном биле измешљене. Користили смо коцкице, лопте, кош, карте, али на један наш начин, сами смо смишљали начин бодовања. Верујем да се ту јављала клица наших будућих позива. Док сам ја уписао глуму, за коју је веома важна маштовитост, Срђан је директор једне ПР агенције, осмишљава концепте, логое, слогане. Био је новинар а сада је и писац написао је јако занимљив роман „Капетан“, у чијем средишту је једна стара пирамида која се баш налази у дворишту ваше школе.

Свако има неки свој таленат, само је важно да га открије на почетку, у детињству.

У књизи „Код душе“ Џејмс Хилман пише: „У сваком од нас постоји жир, да ли ће се развити у храст, зависи од много фактора.“ У томе велику улогу играју родитељи, наставници, школа, да препознају таленат деце. Ми смо у боскритеци обичним играма додавали разне елементе да би било још занимљивије, али и да би било наше, аутентично. Та креативност је у средишту позива које смо одабрали.

Живимо у времену у којем људи све мање вербално комуницирају, те постоји оправдана забринутост за квалитет говора. У савременом свету постоји новоговор којем је циљ да се орвеловски стиша мисао. Због тога смо се с разлогом одлучили да други пут угостили Слободана Роксандића, творца пројекта Изражажност, у својој школи у серији радионица које ће бити одржане. И у интервјуу наш гост нас је охрабривао и оснаживао у вредности неговања квалитета говора.

Јесте волели школу?

Волео сам школу, био сам увек вредан ћак, имао сам добре оцене, али оно што бих волео да поручим је: највредније у школи је препознавање у чему сте талентовани, шта је ваш адрут, у чему сте првак света или бисте могли да постанете. То развијајте и проналазите начине кроз слободне наставне активности, ваннаставне активности, секције, да се вежбете за оне наставнике који показују ентузијазам, који желе да раде са децом више од очекиваног и обавезног наставног програма.

Преломна тачка у мом школовању је била у 3. разреду Земунске гимназије када сам са неколицином другара покрену драмску секцију, поводом јубилеја гимназије смо припремали „Ожалошћену породицу“ Бранислава Нушића, једног од мојих омиљених драмских писаца. Професори су нас подржали у томе када су видели наш посвећени рад и препознали су то као нештобитно и важно, а не нешто споредно. Та представа се играла више пута, освајала је и награде.

Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Доста наставника свој посао обавља са пола снаге. Више пута сам имао прилике да час проведем у исписивању нечега што наставник диктира, а ми то треба да научимо. Замислите, цео час вам неко само диктира, а ви пишете!

Моји омиљени наставници су били сви они марљиви просветни радници који су били ентузијasti, код којих се видело да им јестало да нас заинтересују за неку тему, да нам је представе на начин који није ускo везан за план и програм већ на мало атрактивнији начин, повезан са актуелним догађајима, уз употребу примера, аналогија, визуелних средстава.

Шта сте читали у школском узрасту и које књиге су посебно утицале на Вас?

У школском узрасту сам радо читao књиге које су интерактивне. Сећам се једног назива - „Краљ свиле“. Почекнеш да читаш, али после неког броја страница добијеш могућност да бираш пут како ћеш читати књигу. Зато сам у својој књизи „Проговори да видим ко си“ поставио QR кодове, што може заличити на игрицу, у којој сваки читалац има могућност да осим написаног текста послуша аудио запис, да види кроз видео неке писце како су говорили или мене као аутора како дајем одређене савете. Читаоци могу и себе да сниме и пошаљу ми снимак. Увек се од срца обрадујем када добијем такав имејл. Свима одговорим са детаљном анализом.

У детињству сам највише читao песнике, Мику Антића, Душку Радовића, Љубивоја Ршумовића. Волео сам њихове песме да читам наглас и имитирам водитеља који „као“ представља такмичење међу песницима. Била је то нека моја измишљена радио-емисија. Још са 5-6 година кад сам научио да читам, водали су ме по комшилуку да покажем своје умеће.

Овом приликом желим да предложим читаоцима вашег часописа да прочитају омладинске романе - „Степенице страха“ Мике Антића и „Небо над циркусом“ Ралета Дамјановића. И још једна, неизбежна препорука - Политикин забавник!

Шта сте хтели да будете кад порастете?

Глумац или учитељ. Једном ме је братаница Дуња питала: „Бобо, јеси ли ти учитељ или само глумиш да си професор?“ Није у том тренутку ни била свесна колико је вишеслојно то питање. Изгледа да сам ја у уз洛 преносиоца знања. Она ме је пронашла и за сада се врло добро уклапамо. Кад будем још млађи једног дана, волео бих да будем диригент.

Како се развила љубав према глуми?

Као дете сам чуо реклами на радију - Бата Миладиновић, чувени драмски педагог говорио је о свом студију глуме и шта се тамо тачно ради. У то време није било толико школица глуме као данас, било их је неколико у Београду и ја сам одмах као из топа рекао мами: „Води ме тамо, ја бих то да пробам.“ Она је била изненађена, али само делимично, осетила је она да у мени чучи глумачки таленат иако се у нашој породици нико није бавио глумом. Та родитељска интуиција, препознати шта дете интересује, код ње је прорадила и ја сам јој много захвалан на томе. А могла је да каже: „Ма каква глума, шта ти то сад пада на памет?!“ Сећам се кад ме је одвела на аудицију, она је била усхићена, имала је већу трему од мене. Припремио сам имитације спортских коментатора, било ми је интересантно како мењају динамику док говоре, како наглашавају кад је шанса, кад је гол и слично. Мама ми је рекла: „Сине, не секирај се! И ако не прођеш, мама те води на сладолед.“ Ја сам свакако знао да ћу сладолед добити, а успут сам и примљен и мама је остала и дан-данас велика подршка. Нажалост, како чујем у раду са децом, данас родитељи доста намећу свој став у односу на економске прилике; „Немој да идеши тамо, то није исплативо, треба да наследиш ово што сам ја годинама стицао, стоматолошка ординација или адвокатска канцеларија.“ Противник сам наслеђених занимања, свако треба да се бави оним што је његово интересовање и за шта га је Бог створио.

Моју љубав према глуми годинама је продубљивала Зорица Мирковић, глумица, првакиња Народног позоришта у Београду, код које сам ишао у школу глуме. Радила је предано, са доста посвећености дикцији и култури говора.

Завршили сте студије глуме у класи Небојше Дугалића. Ваш глас често чујемо у многим документарним, телевизијским емисијама и аудио књигама. Да ли на тај начин одржавате контакт са глумом?

То је моја терапија. Од малих ногу сам волео да читам наглас, развијао сам тај свој таленат, захваљујући својим професорима, али и самостално кроз читање књига.

и вештине из области јавног наступа. За такве сусрете живим!

Мислите ли да се људи недовољно баве и негују своје највеће преимућство, у односу на друга бића на планети - говор?

У школи учимо музичку културу, физичку културу, ликовну културу. Али, не учимо културу говора. Она је подједнако важна. Сваког дана изговоримо десетине хиљада речи. Чиме год да се бавимо, потребно да је се усмено изразимо, да инфоришемо, уверавамо, заинтересујемо, мотивишемо... Надам се да ће се то променити и да ће култура говора у будућности заузимати више места у нашем наставном програму.

Шта све начин говора каже о човеку?

Много тога. Ако говоримо пребрзо, то може указати на брзоплетост или на нервозу. Ако говоримо сувише тихо, већини ће деловати да смо стидљиви, без самопоуздања. Избор речи показује елоквентност, начитаност. Начин говора открива и одакле смо. Да ли сте знали да постоји форензичка лингвистика? Стручњаци на основу звучног записа нечијег гласа, на основу различитих параметара, процењују одакле је, какав му је степен образовања и многе друге ствари. Они учествују у решавању одређених кривичних случаја када се врши испитивање осумњичених.

Како се родила идеја за Институт „Main Point“?

Увидео сам да су технике и знања које сам стекао, потребни многима, представницима различитих професија. Испоставило се да је презентовање саставни део бројних послова. Трема је такође веома учестала појава. Постоји велики број оних који не знају како треба да се припреме за наступ а свесни су да уколико успешно представљају своје идеје и услуге, то подиже њихов кредитабилитет. Миц по миц, градио се портфолио, који данас броји више од 30 великих компанија са којима сарађујемо.

Које су највише вредности које „Изражаяност“ негује?

Од првог дана трудимо се да развијамо свеобухватне програме подучавања, уз учешће највећих стручњака из области технике гласа, дикције, невербалне комуникације, психологије. Окружени смо еминентним универзитетским професорима, глумцима и другим јавним личностима који се истичу својом извесном дикцијом. Наше кључне вредности су и иновативност и доступност културних садржаја особама са инвалидитетом.

Шта урадити да се култура говора у медијима поправи?

Нема ту спаса, нажалост. Једноставно, више није на цени. Највише се гледа шта може добро да се наплати и да привуче што више реклама. Управо из тог разлога, гледамо ријалити личности као водитеље, све чешће

Мислим да је звучна књига одличан начин како може да се продуби знање. Велика је одговорност на оном ко чита звучну књигу јер од интерпретације зависи како ће слушалац примити примити књигу. Препоручујем читаоцима јутјуб канал удружења „Изражаяност“, снимили смо поезију Змаја, Дучића, Ракића, Антића, Радичевића... Иначе, до сада сам снимио око 20 звучних књига, наратор сам и неких класика, попут Андрића, Павића, владике Николаја Велимировића. Да би се добро прочитала звучна књига или нарација за документарну емисију, треба владати такозваном говорном интерпункцијом, припремити текст за интерпретацију, одредити му мисаоне целине, тачке, паузе, нагласке, а и на ширем плану одредити степен важности и жанровске нијансе. Потребно је и глумачко умеће.

Вама је изнад тога да „будете познати“ очигледно да своје знање у говорним вештинама научите друге.

„Умети научити другог да уме“, опет Мика. Морам да поменем маг драгог Бокија Василића, са којим сам почeo да радим кад је ишао у седми разред основне школе. После неколико година рада у континуитetu, он је постао предавач и преноси својим вршњацима знање

са малих екрана чујемо лош, стихијски говор, препун грешака, произвољности, жаргона, поштапалица. Две ствари видим као обрахрујуће - увек ће бити оних који ће водити рачуна како се изражавају и трудити се да буду за узор, а друго - друштвене мреже постале су одлична алтернатива, има дosta занимљивих и стручних подкаста, влогова и томе се треба што више окренути.

Људима из којих професија најчешће унапређујете говор?

То су углавном пословни људи који имају обавезу да учествују на састанцима и да држе презентације у фирмама. Они долазе из различитих сфера - ИТ индустрије, фармацеутске индустрије, из продаје, маркетинга, долазе и политичари, адвокати, менаџери... Више хиљада људи из сасвим различитих области, који су нам указали поверење у протеклих десет година, доказ су да је у данашње време више него икад раније потребно овладати презентационим и комуникацијским вештинама, јер су постале саставни део скоро свих занимања.

Са колико сте школа сарађивали и како памтите таква ангажовања у оквиру програма Јавни говор - технике излагачке писмености?

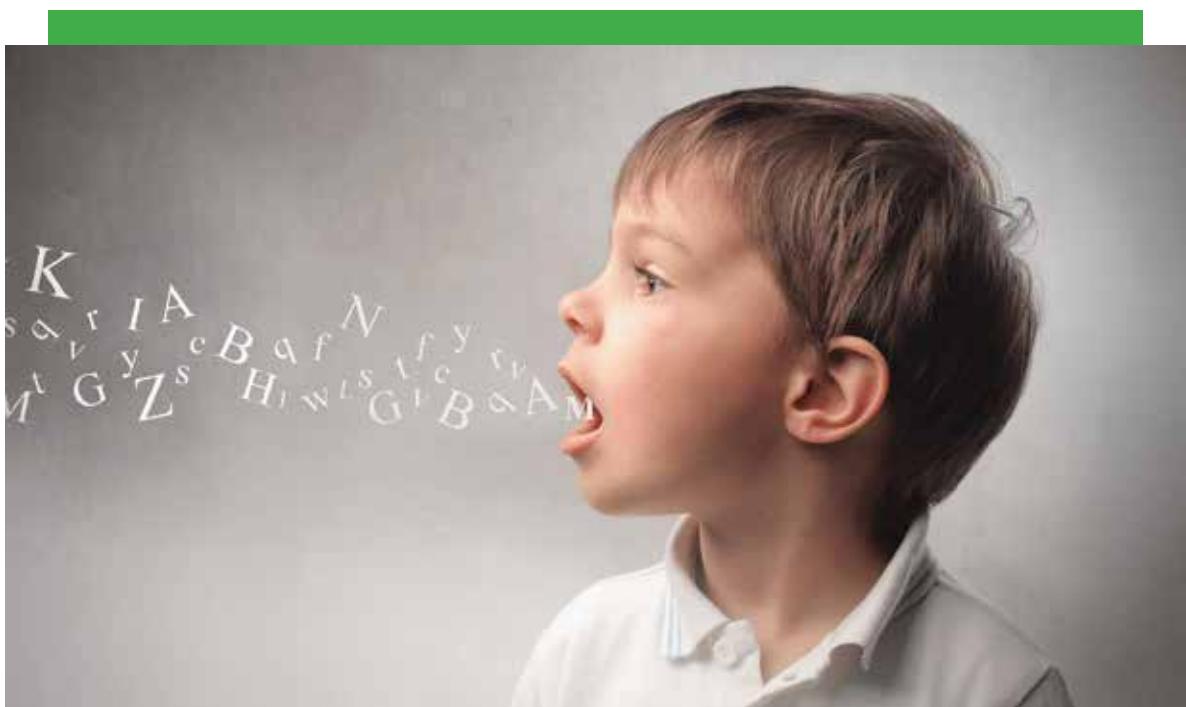
У више од 50 школа је одржан семинар чији сам аутор. Учитељи и наставници препознају нашу посвећеност а истовремено су захвални што имају прилику да се оснаже на пољу културе говора. Много им, на пример, значе вежбе дисања које помажу да се гласнице сачувају, како не би дошло до промукlostи и вокалног замора. Посебно ми је драго што нам се многи јављају након семинара са примерима из праксе како су одређене вежбе пренели ђацима и како је то оплеменило наставни процес. Осим мене, реализацији семинара су и Милан Босиљчић и Марко Миловановић, изузетни предавачи, без којих успех овог семинара не би био могућ.

Какво је Ваше, ево већ други пут сарађујемо, искуство у Руђеру?

То је одлична прилика да се са децом ради у континуитету. Одржавамо низ различитих тематских радионица, са ученицима ради неколико предавача а на крају долази најбољи део - јавни час, прилика да покажемо шта смо научили. Радује ме што нас приватни образовни системи све чешће позивају. „Руђер“ је и на том пољу био први, веома сам задовољан сарадњом.

У јавном обраћању је важан веома почетак, али и крај. Може један ефектан завршетак.

Мика Антић, мој омиљени песник, који се налази у средишту мог докторског рада на коме тренутно радим, написао је: Можда ви и знаете да летите, само нисте пробали на све могуће начине.

МУЗИЧКЕ АНЕГДОТЕ

Волфганг Амадеус Моцарт

Аустријски цар Јозеф II је много волео Моцарта, иако га није баш добро разумео. На премијери опере „Отмица из Сараја“ цар се овако обратио Моцарту: „Превише је лепо за наше уши, али, драги мој, има превише нота.“ Моцарт је одмах одговорио: „Нота има онолико колико је потребно!“

Франц Лист

Изложбу клавира у Паризу посетио је Франц Лист, а и краљ Луј Филип. Како би се показао, краљ је пребирао по клавиру и успут питао Листа: „Да ли се сећате када сте као мали свирали код мене клавир? Колико тога се од тада променило?“

Лист је кратко одговорио: „Да, али не набоље!“ – мислећи на краљево лоше свирање.

После тога Листово име је обрисано са списка за доделу ордена части.

Георг Фридрих Хендел

Како што су Хендлова дела била опширна, тако је и Хендлов апетит био циновски. Једном приликом је сео у кафану и наручио 16 различних јела и уз то ликер, вино и пиво. Келнер је примио наруџбину, спремио сто и чекао.

„На шта чекате?“, нестрпљиво га је упитао Хендл.

„На друштво, господине,“ одговори келнер.

„Друштво?“, одврати бесно Хендл.

„Брзо, трком донесите јело! Друштво – ТО САМ ЈА!“

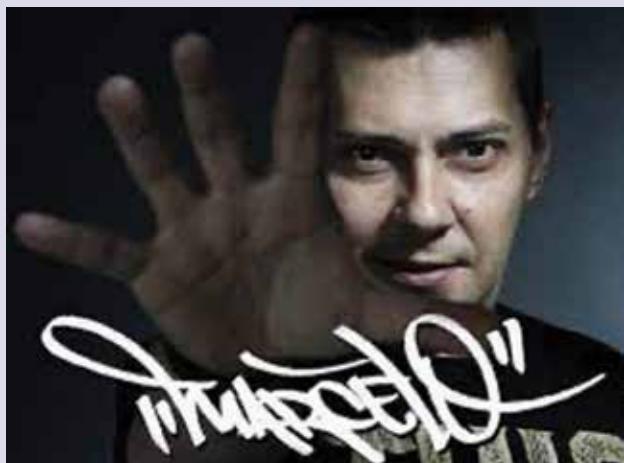
Марко Шелић Марчело

Марчело је један од највећих савремених српских песника и репера, а његова биографија је пуна занимљивих прича и догађаја. Каријеру почиње у Парадину када је скренуо пажњу на себе својим јединственим и мелодијским стихом на српском језику. Његову каријеру обележила је сарадња са уметницима и сарадницима из целог света. Са само деветнаест година издаје свој први студијски албум под називом „Друкчије“ и одмах добија признања и похвале од стране критичара и поклоника. Његов трећи албум под називом „Блато“ показује колико Марчело експериментише и тако покреће нове трендове у свету савремене музике. Овим албумом направио је промену и другим уметницима дао нови стил на балканској сцени. Највећу инспирацију добио је од свог оца који је такође уметник. Његове песме је немогуће свrstati у само један уметнички жанр, оне су мешавина свега и од њега можемо да очекујемо све. Имала сам прилику да одем на његов концерт и било је незаборавно. Највећи утисак, на мене, су оставиле песме „Удахни“ и „Пегла“ током које је цела сала певала.

Удахни

„Понекад волео бих да умакнем некуд...
Волео бих да једноставно нестанем...
Волео бих да једноставно престанем...
Да будем све што постао сам након своје петнаесте...“

Тара Станчевић 9А

Рециклажно двориште

Ученици Grade 3 посетили су у четвртак 8. јуна Рециклажно двориште на Ади Хуји.

У оквиру 400 квадратних метара парка, формирани је зелена површина са садницама дрвећа, на којој се налазе контејнери за рециклажу папира, метала, стакла и пластике.

Ово је први пројекат ЈКП „Инфостан“ у области екологије чији је циљ подизање свести људи о важности заштите животне средине и друштвеној одговорности појединача. Отварањем Рециклажног дворишта ово предузеће жели да укаже колико је важно очување наше околине, а почетни корак за чување природе је одлагање отпада на право место, како би све одложене сировине могле да се адекватно рециклирају. На тај начин ће околина бити лепша и чистија, док ће отпад бити прераджен и употребљен на прави начин.

Grade 2 у посети НАВАКУ

У понедељак 16.10. ученици Grade 2 су посетили НАВАКУ и упознали се са тематиком безбедности у саобраћају. Научили су због чега је важно везати појас у аутомобилу, битност коришћења дечијег седишта, како правилно да се пређе улица и због чега је опасно да се било игра на путу. После ове посете ученици су спремнији да активно и одговорно учествују у саобраћају.

Grade 8 на екскурзији у Вршцу

Наука, техника, историја, култура, уметност, спорт, религија, забава. Дакле, сви елементи квалитетног образовања били су присутни током петодневне екскурзије у Вршцу. Ученици су посетили Пилотску академију, Путинов музеј, Галерију наивне уметности, манастире Месић и Средиште, Катедралу Светог Герхарда, Саборну цркву Светог Николе, Гудуричка и Загајичка брда, Гледали су представу „Храбро срце“, обишли Вршачки музеј, Апотеку на степеницама, Вршачку кулу, спортивке терене, Црвени крст, На тај начин задовољили су различите афинитете ученика који су се вратили кућама са много знања и незаборавних успомена.

Дан сећања на жртве нацизма

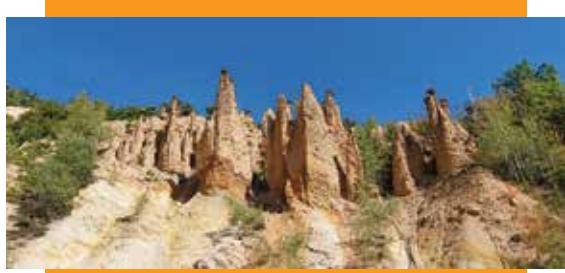
У оквиру обележавања Дана сећања на жртве нацизма ученици Grade 9 Основне школе „Руђер Бошковић“ су посетили Спомен-парк „Јајинци“. Током обиласка овог највећег масовног стратишта Срба, Јевреја и Рома на територији Србије, ученици су положили венац на споменик вајара Војина Стојића, освећен убијенима на овој локацији. Наставник историје Дејан Павловић упознао их је са најважнијим историјским чињеницама везаним за страдање српског народа у Другом светском рату.

Екскурзија, Ниш – 2023.

Руђерови мали матуранти су и ове године посетили Ниш и околину. Током сунцем окупаних дана уживајуци су обилазећи Нишку тврђаву, истражујући ужи центар града Ниша, слушајући занимљиве приче из националне историје приликом посете спомен-парку на Чегру, Бубњу, Меморијалном комплексу „12. фебруар“, Ђеле-кули и манастира Раваница. Ишли су у обиласак Ђавоље вароши и Сићевачке клисуре. У поподневним сатима, бавили су се спортским активностима крај реке Нишаве. Вечерњи програм није заостајао за дневним активностима – уживајуци су у филмовима „Творац“ и „Што се боре мисли моје“, а дубоко емотивна прича о првој љубави и одрастању која је приказана у представи „Игре у песку“, никога није оставила равнодушним.

Дружење, смех и добра атмосфера пратили су их током пет дана и то је био сјајан завршетак последње заједничке екскурзије у основној школи.

У Кладову – са праисторијом, Римљанима, Ђердапом и природом

Ученици Grade 6 су, као и сваке године, посетили Кладово, градић на обали Дунава, надомак Румуније. Посетили су Лепенски вир, одгледали филм о откривању локалитета и упознали се са том давном културом. Вожња бродом, сусрет са Децибелом, прерастима у Вратни, посета манастиру Вратна, Хидроелектрани „Ђердап“, тврђаве „Фетислам“ музејима у Кладову и Зајечару, локалитету Феликс Ромулијана – били су део едукативних садржаја екскурзије петака. Забава се увече одвијала у виду уживања у гледању филмова и фудбалске утакмице. Нису изостале шетње по граду и незаобилазна куповина сувенира и сладоледа.

Еко заклетва

Ученици Grade 6 били су на представи „Еко заклетва“ која се играла на сцени Културног центра „Чукарица“ у четвртак 23.11.2023. године. Ово је модерна еколошка бајка која на занимљив и духовит начин говори о проблемима загађења и начинима очувања природе.

Екскурзија у Краљеву

Река Ибар је Grade 7 дочекала широм раширених обала. Одмах су се споразумели, здружили и упутили једни другима поглед поверења. Краљево је ученицима 1.10-5.10. понудило предивне пејзаже кроз Долину јоргована, невероватну љубавну предисторију за настанак тог топонима, сјајан поглед на средњовековни град Маглич, богато историјско-културолошко знање, уживање на спортским теренима.

Упознали су се са средњовековном српском историјом обилазећи манастире Жичу, Студеницу и Љубостињу, као и цркву Лазарицу и Музеј у Крушевцу. Сусрет са трагедијом у Шумарицама, страдањем великог броја људи, а нарочито деце, 21.10.1941. године у Другом светском рату, био је веома потресан за наше ученике.

Дискотека и оригиналне плесачке бравуре дечака су обележиле једно вече у дискотеци. Неколико вечери дечаци су брижљиво неговали лице стављајући маске, а девојчице су својом дискретном шминком показивале да су и оне на сигурном козметичком терену. На фудбалском терену два поподнева је било борбе без полувремена, без паузе, сваки секунд се уживало у игри, пожртвовано су и девојчице биле голмани, а појавиле су се две „младе“ наде у одбрани, које, додуше, јесу врло успешне и у хемији и српском језику.

Било је много тога, смеха, радости, догађаја, доживљаја, искустава, знања, али и нечега што би главни актери назвали тајном. Оnda, нек и остане тако.

Мали Дунав

Ученици најмлађег узраста наше школе, Grade 1 и Grade 2 имали су организовану посету излетишту Мали Дунав. Уживали су у природном окружењу, стекли и проширили знања о рибама које живе у Дунаву, имали искуство риболова. Такође, видели су рибарску колибу и возили се чамцем. Сви ученици су уживали у занимљивој посети.

„Кад лишће промени боје“

У понедељак, 30.10. ученици Grade 4 су учествовали на радионици у Центру за промоцију науке. Научили су због чега лишће мења боју у јесен захваљујући надахнутом предавању модераторке Милице Милошевић. Након тога им је показала технику сликања бојама које су добили од јесењег лишћа. Били су инспирисани за креирање различитих мотива и пресрећни због нових сазнања.

Виминацијум

На излету у Виминацијуму били су ученици Grade 3, 4 и 5. Виминацијум је археолошко налазиште у близини Старог Костолца, 12 км од Пожаревца. Римски војни логор и град настао је у 1. веку и трајао до почетка 7. века. Био је један од најзначајнијих легијских логора на Дунаву, а извесно време и главни град римске провинције Горње Мезије, која је обухватала највећи део Србије, северну Македонију и део северозападне Бугарске.

Ђаци су током ове посете обишли Северну Главну капију легијског логора (Porta Praetoria), Римске терме, Римски амфитеатар, Маузолеј у којем је највероватније сахрањен римски император Хостилијан, Мамут парк, Domus Scientiarum Viminacium / Научноистраживачки и туристички центар, Занатски центар са пећима за производњу керамике и опеке.

Међународни београдски сајам књига

Ученици Grade 6, 7, 8 и 9 посетили су у петак 27.10. Међународни београдски сајам књига. Том приликом, осим што су обишли штандове домаћих и страних издавача, купили су наслове по препоруци наставница књижевности, а и понешто за своју душу. Није им сметала сајамска гужва да би уживали у разгледању и куповини нових наслова којима су обогатили своје кућне библиотеке.

19. KIDS FEST

Ученици РYP програма посетили су 19. Kids fest који је организован у периоду од 15. до 22. октобра 2023. године. „Kids fest“ се издава у мношту дечијих манифестација и приредби својим концептом и садржајем. Оно што овај фестивал чини посебним и јединственим је то што пружа прилику да, поред занимљивог филмског програма, деца проведу квалитетно време у биоскопу захваљујући богатом забавном, едукативном и културном садржају. Овог пута определили смо се за филмове „Случај Тесла“ и анимирани филм „Велика авантура мачка Ру“. На Фестивалу се поред светских блокбастера приказују и едукативни, документарни филмови независних продукцијских кућа који обрађују теме о различитим животним вредностима.

Трагом Ива Андрића

Ученици Grade 8 имали су прилику да 24.10.2023. обиђу главне тачке пута Ива Андрића у Београду. Њихови водичи су била два гимназијалца, која су их уз пратњу професора, спровели кроз овај пут. Пут је започео у Спомен-музеју Ива Андрића, у којем су ученици имали могућност да науче мноштво чињеница о Андрићевом животу. Затим су се упутили ка Призренској 7, где је наш нобеловац живео. Потом су испред Хотела Москве играли интерактивни квиз из наученог градива. Последња тачка је била Српска академија наука и уметности где је било речи и отитули академика нашег нобеловца.

Трагом Русије

Ученици Grade 6 и 7 упутили су се у шетњу руским Београдом.

Ученици су имали прилику да чују и сазнају нешто ново о „првом таласу“ руске емиграције у Београду. Шетњу су започели обиласком Руског центра за науку и културу (Руски дом), а потом наставили до Ташмајдана и руске цркве. Ученици су током шетње могли да виде споменик цару Николају II Романову као и неколико здања које је пројектовао Николај Краснов, најзначајнији руски архитекта у Београду.

Grade 4 у посети Републичком хидрометеоролошком заводу

Ученици Grade 4 су 15.11. били у посети Републичком хидрометеоролошком заводу а у складу са темом коју истражују - особине воде и ваздуха. Шеф одсека за аеролошка и специјална метеоролошка питања Андреја Станковић упознао их је са метеоролошким станицама где се врше приземна мерења као и са инструментом за мерење осунчаности- хелиографом и хигрографом за мерење влажности. Ученици су присуствовали лансирању метеоролошког балона у атмосферу на који је привезан један уређај са сензорима, а који служи да се прикупе подаци везани за температуру, притисак и влажност ваздуха. Задивио нас је податак да балон може отићи у висину и до 30 километара.

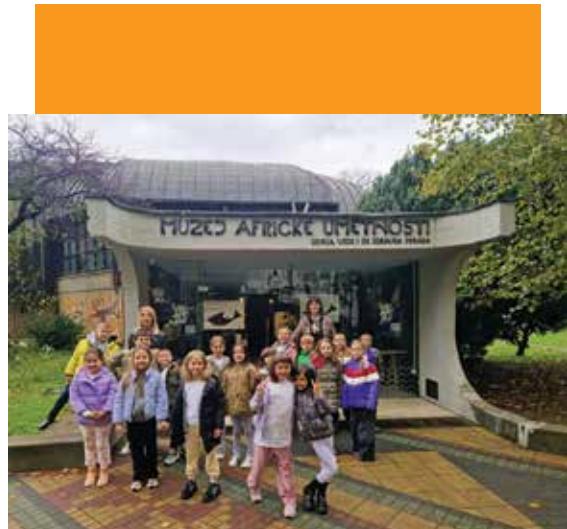

У Музеју афричке уметности

Ученици Grade 2 били су у среду 15.11.2023. г. у Музеју афричке уметности где су слушали и разговарали о народном стваралаштву афричког континента.

Посебно занимљива је била радионица израде маски путем које су се ћаци упознали са неким од најлепших маски и скулптура Африке и кроз приче и разговор, уз помоћ разнобојних папира, картона и боја направили своју маску.

Такође су имали прилику да посете прву тактилну изложбу у Музеју афричке уметности – Види, додирни, осети.

У посети Музеју чоколаде

У петак 17.11. наше најмлађи ученици из Grade 1 посетили Музеј чоколаде.

У овом слатком музеју, ученици су се упознали са комплетном историјом ове чаробне посластице, њеним почецима у људској употреби, почетком употребе на европском тлу, почетком употребе у нашој земљи, начином прављења, начином конзумирања. Пробали су све врсте чоколаде, црну, белу, млечну као и розе чоколаду која се зове руби.

На крају посете ћаци су креирали своју јединствену чоколаду оригиналног укуса коју су понели кући као сувенир.

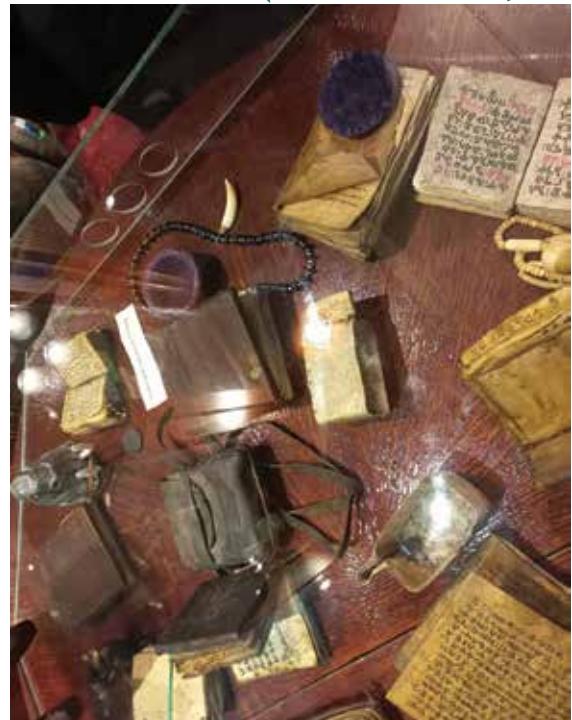
Музеј књиге и путовања

Ова прича има необичан почетак. Почиње од краја. Од импресија који су уписані у Књигу утисака и који су израз непатвореног одушевљења малих посетилаца. Такви утисци јесу права потврда о неопходности ове посете. Наиме, 23.11.2023.г. група ученика ОШ „Руђер Бошковић“ посетили су Музеј књиге и путовања. У Музеју се представља развитак штампе и писане речи, различити појавни облици књига у свету и приказује се развитак и значај књиге за људску цивилизацију. Темељ ове институције чини Библиотека Лазић, званично основана 1882. године у Војводини, која постоји већ девет генерација. Назив Удружења Адлигат потиче од стручног библиотечког термина који означава више разноликих књига повезаних у једне корице. Тад назив је за симбол повезаности не само више књига у једним корицама, већ више генерација, култура, земаља и народа под једним кровом, у једној институцији.

Музеј представља српско издаваштво, штампу и писану реч, како у Србији, тако и у иностранству. У Музеју се срећу и стране државе и културе путем, пре свега књига, а затим и других експоната (предмети, филателија, нумизматика итд).

У сталној поставци, између осталог наши ученици су видели:

- више од 300 књига пре 1800. године;
 - књиге на штапићима од бамбуса;
 - магијску књигу из џунгла индонежанског племена Батак чији су листови направљени од палминог лишћа, а корице од костију;
 - књигу на папиру направљеном од слоновог измета;
 - јестиву књигу од пиринача;
 - књигу на најквалитетнијој свили;
 - прибор за писање књига од тиковог дрвета из Мјанмара;
 - колекцију више стотина минијатурних књига, од којих је најмања величине свега 3,5 милиметара;
 - књиге са резбареним корицама од дрвета;
 - књиге са листовима од тиковог дрвета и од ручно прављеног папира из разних азијских и афричких племена;
 - молитвенике са Тибета са корицама од мермера, из Монголије са украсима од жада;
 - руком писана дела познатих књижевника;
 - легате књижевника и других значајних личности наше културе...
- Било је много знатижеље, доста постављених питања и још толико оних која треба тек поставити – у следећој посети.

Руђеровци на данима роботике

Електротехнички факултет је у петак 26.11. био место окупљања ученика заинтересованих за роботику и технологију. Ова манифестација је представљена ученицима из Grade 4 и 5 као спој иновација, технологије и едукације на којој су били окупљени ученици основних школа, студенти, њихови професори и остали љубитељи роботике.

Током посете, наши ученици су учествовали у интерактивним радионицама роботике и посетили су изложбу из области електронике и технологије.

Ученици су уживали вођени знатижељом и ентузијазмом који су им преносили студенти - ментори. Ово је била прилика да се подстакну интересовања и нове вештине наших ученика.

Че Гевара из студентских дана

Че Гевара

Мало је примера у прошлости да се неко одрекне владајућих позиција зарад револуционарне активности, при том знајући какав живот и какве ризике таква одлука доноси. Њему то није тешко пало јер је био убеђен да ће његова борба довести до бољег, хуманијег света. Такође, био је писац теоретичар, вођа гериле и дипломата. Данас је јединствени симбол свих оних који се и даље боре за слободу.

Ернесто Гуевара де ла Серна потиче из породице шпанско-ирског порекла. Рођен је 1928. године у месту Росариу у Аргентини, а убијен је у месту Ла Игера у Боливији. Његов отац Ернесто Рафаел Гевара Линч био је архитекта по струци и припадао је аргентинској олигархији. Ернесто је био најстарији од петоро деце. Две године после рођења установљено је да Ернесто болује од астме; лечење није помогло, те су родитељи одлучили да се из влажног Буенос Ајреса преселе у Кордобу, у варош Алта Грасија, у унутрашњости земље. Иако је патио од напада астме, који су касније чак и драстично утицали на његов живот, Ернесто се истакао као спортиста, често пливајући, играјући фудбал, голф и рагби. Његов друг Алберто Гранадо описивао је касније како је Ернесто имао чудну тенденцију да шокира људе: „...имао је неколико надимака. Звали су га локо што значи луд. Хвалио се како се не купа често, на пример. Због тога су га звали свиња, односно chancho у преводу на шпански. Имао је обичај да свима прича како није опрао мајицу шест месеци. У Кордоби је завршио гимназију, а кад му је било 19 година, породица се

поново вратила у Буенос Ајрес да би Ернесто уписао медицински факултет 1948. године. За време студија Че је позван да одслужи војску, али он се извучао на астму, која му је у овом тренутку послужила као изговор. Још док није завршио фалкутет отпутовао је у Кордобу до свог пријатеља одакле је кренуо ка северу Јужне Америке својим старим мотором нортоном 500 којем је био надимак ла педрос што значи моћан. Путовали су све до Чилеа, а одатле су ишли аутобусима и стопирали зато што им се покварио ла педрос. У Лиму су стигли 1. маја где су упознали Уга Пескеа, перуанског научника и директора националног програма за лепту, те заљубљеника у марксизам. Разговори са Пескеом, како је Гевара касније сам говорио, били су веома важни за промену његовог става према животу и друштву. Из Перуа су прешли у Колумбију, а затим у Венецуелу, у Каракас. Ту је Гранадо, који је имао ранија искуства са тропским болестима, остао да ради, а Ернесто је наставио ка северу. Један од његових познаника га је авионаром пребацио у САД, у Мајами, где је остао око месец дана, радећи као келнер и перач посуђа у бару. После месец дана вратио се авионаром у Буенос Ајрес. За све ово време Ернесто је писао свој дневник путовања, тзв. „Дневник мотоциклисте“ који је годинама касније постао добро продаван широм света у издању Њујорк тајмса. Гевара је доцније говорио како је кроз путовања кроз Латинску Америку доживео „блиски сусрет са сиромаштвом, глађу и болестима“, скупа са „немогућношћу лечења детета због недостатка новца“ и „затупљивањем од сталне глади и кажњавања“, које води ка томе да отац „прихвати губитак сина као неважну незгоду“. Гевара је касније, такође, наводио да га је управо ово искуство навело на закључак да, ако жели да помогне овим људима, мора напустити царство медицине и посвети се политичкој борби. Његов одлазак на Кубу је почeo када је радећи као лекар у Мексику упознао Раула Кастро (брата Фидела Кастро). Једне ноћи Раул је упознао свог брата са Чеом. Фидел Кастро и Че Гевара срели су се средином јула 1955. године у кући Кубанке Марије Антоније Гонзалес, у срцу Сијудад Мексика. Че је у ту кућу ушао у осам часова увече, а изашао је из ње ујутру у зору. Разговарали су те ноћи њих двојица пуних десет часова и Че се одмах придружио кубанском револуционарском тиму 26. јула. Од тог тренутка је добио надимак Че због ове типичне поштапалице коју јужноамериканци користе у свом говору. Године 1956. после силенчних герилских припрема су кренули малим бродом „Гренма“ ка Куби. На малим броду се натрпalo 80 војника. Око годину су лутали по плантажама шећерне трске и борбама по прашуми су стигли њих 16 од 80 код Фидела на плантажу кафе где су се опоравили и наставили са својим циљем - доласком на власт у Куби. После опоравка су кренули да формирају праву армију. Че је био задужен за прављење бомби. Чак су направили и радио који се звао Побуњенички радио. У марта 1957. године у Сијера Маестри Кастро је саопштио Чеу да је од тог тренутка „елкоманданте“ -

Занимљивости

• Како је Че постао министар економије на Куби? На једном састанку је Фидел питао ко је економиста, а пошто је Че био замишљен, он је чуо да је питао ко је комуниста. И тако је постао министар.

• Шта је било са Чеовим телом после смрти у Боливији? После смрти Чеа Боливијанци су исекли Чеа на комаде под изјавом да су његови делови тела били потребни да се изврше анализе да ли је стварно био то он. И тако су преко неких веза стигле његове шаке и дневник на Кубу.

• Че Гевара је 1960.г. посетио Београд.

Роберт Булок 8Б

Че Гевара за говорницом у Уједињеним нацијама

Афричка тектонска плоча

Афричка тектонска плоча је фасцинантна тема у области геологије и игра кључну улогу у обликовању Земљиног пејзажа. Ова плоча, која обухвата не само афрички континент, већ се протеже и испод околног океана, динамична је и утицајна сила у Земљиној литосфери.

Као део Земљине коре, Афричка плоча је укључена у процес тектонике плоча, што објашњава кретање Земљиних плоча. Ово кретање покрећу различите силе, укључујући топлоту из Земљиног језгра, која изазива конвекцијске струје у омотачу језгра. Ове струје делују као покретна трака, полако померајући тектонске плоче што на месечном нивоу износи 2-3 милиметра.

Једна од најзначајнијих карактеристика која произилази из померања Афричке плоче је Велика расцепна долина, у регији Афар на истоку континента. Процеп се простира на дужини од преко 3000 km, од Аденског залива на северу до Зимбабвеа на југу и директна је последица раздвајања Афричке плоче на две мање: Нубијску и Сомалску плочу. Овај процес, који се одвија милионима година, илуструје динамичку природу Земљине геологије. Велика рифтска долина или „Дантеов пакао“ није само значајно географско обележје, већ и место од огромног геолошког интереса, јер пружа увид у процес континенталног рифтовања.

Померање Афричке плоче је такође кључни фактор сеизмичке активности. Земљотреси су уобичајени дуж граница тектонских плоча, где међусобно делују. Интеракција Афричке плоче са околним плочама, посебно на тачкама судара или раздвајања, примарни је узрок сеизмичких догађаја у региону. На пример, северни део афричког континента бележи земљотресе због његовог судара са Евроазијском плочом.

Осим што је изазвало земљотресе, померање Афричке плоче довело је до формирања планинских ланца. Планине Атлас у северној Африци су пример планина које су настале услед судара афричке и евразијске плоче. Овај процес, познат као орогенеза, доводи до подизања и савијања Земљине коре, стварајући планинске ланце.

Утицај кретања Афричке плоче сеже изван геолошких формација. Утиче на климу и екосистеме региона које обухвата. На пример, рифтска долина је створила јединствене климатске услове који доприносе високом биодиверзитету у овим областима. Ово показује како померање тектонске плоче може имати далекосежне последице по животну средину. Претпоставља се да ће се на месту процепа у наредних 5 до 10 милиона година створити нови океан.

У закључку, Афричка тектонска плоча је суштинска компонента Земљине литосфере, чије кретање има значајне импликације. Од обликовања пејзажа кроз формирање долина и планина до утицаја на сеизмичку активност и утицаја на климу и екосистеме. Кретање Афричке плоче показује динамичну и стално променљиву природу наше планете. Ово кретање, део ширег процеса тектонике плоча, нуди драгоцене уvide у геолошку прошлост и будућност Земље.

Мартин Николић 7А

Хармонија у кошници

Да ли сте се некада запитали, како пчеле без шестара или лењира, уз максималну уштеду материјала и у потпуном мраку, граде савршено правилне и комфорнне стамбене објекте у облику шестоугла?

Најстарија сведочанства о феномену званом кошница подарио нам је Архита Таранћанин, велики геније старог века, и та сведочанства припадају питагорејској школи. Арапски математичар IX века, Ал – Хорезми говори о „идеалним шестоуглима пчелињим“ и о „високој математици која тамо влада“, али недокучиво. Следе Кеплер и Руђер Бошковић који су указивали на „математичку оправданост“ свега пчелињег; физичари Реомир Макс и још многи други налазили су одговоре на питање око израде пчелињег саћа.

Свака ћелија у кошници саграђена је од воска и има облик правилне шестостране призме којој је једна основа отворена ради стављања меда, а друга је затворена, али не равним дном већ са три ромба чији се тупи углови састају у једном темену.

Зашто баш шестоугао? Зато што би конструисањем округлих, петоугаоних или осмоугаоних структура остало много неискоришћеног простора, а и утрошак грађевинског материјала био би већи. Наиме, само правилни троуглови, четвороуглови и шестоуглови могу потпуно прекрити (попложати) раван без преклапања. С друге стране, троугласте и четвороугаоне структуре имале би већи укупни обим од оних шестоугаоних, што би такође изисквало више грађевинског материјала по јединици простора.

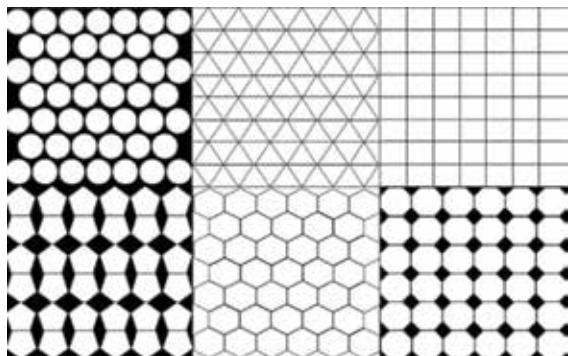
Шестоугаоне структуре не само да су економичне него су и изузетно чврсте. Само 40 грама пчелињег шестоугаоног саћа доволно је да прихвати чак 1814 грама меда.

Пчели радилици потребно је око четири минута за припремање једне љуспице воска. Од 100 грама воска може се изградити око 8.000 шестоугаоних ћелија, а за ту намену потребно је потрошити приближно 125.000 воштаних љуспица. Пчелињем роју који се насељио у празну шупљину дрвета неопходно је приближно 1.200 грама воска за изградњу саћа, за шта мора да инвестира енергију еквивалентну 7,5 килограма меда. Од 1.200 грама воска пчеле ће изградити 100.000 шестоугаоних ћелија.

У природном пчелињем гнезду саће је постављено вертикално са

горизонтално позиционираним шестоугаоним ћелијама, налик гомили пажљиво сложених незарезаних графитних оловки. Саће има два лица са шестоугаоним ћелијама на обе стране. Уколико се под правим углом погледа кроз ћелију може да се примети обрис распореда ћелија са супротне стране саћа. Центар основе једне ћелије налази се тачно наспрам тачке у којој се стичу три ћелије са супротне стране. А ако се погледа пажљивије, може се видети да се основа сваке ћелије састоји се од три спојена идентична ромба који уједно представљају трећину основе сваке од суседне три ћелије на супротној страни саћа.

Сваки вид шестоугаоне ћелије пчелињег саћа припада заправо двема суседним ћелијама, чиме се избегава бескорисно дуплирање, што би био случај са цилиндрима или већином призми са многоугаоном основом. Само још троугласте и четвртасте ћелије могу такође да деле све видове између две суседне ћелије, мада је за изградњу шестоугаоних потребно најмање воска – 18 одсто мање него код троугластих ћелија, а 7 одсто у поређењу са квадратним ћелијама.

Управо због тога је пчелиње саће једна је од најчешће проучаваних природних структура. Шестоугаони облик саћа као инспирацију користе многе светске

архитекте, тако да се оно данас може видети на бројним грађевинама широм света.

Рок трајања пчелињег саћа веома је дуг, ако не и неограничен, осим ако температура не прекорачи тачку његовог кључача, између 62 и 65 степени. У прилог томе говоре и подаци да су остаци саћа пронађени у веома стариим зградама, чак и у древним гробницама. Као и сви постојани и квалитетно изграђени објекти, и пчелиње воштане грађевине су дуговечне, јер су извршно намењене употреби током више животних векова.

Шестоугаоне структуре су коришћене и у прошлости – код шпанских хаџијенди, афричких подземних села или код кућа првих насељеника Новог света. Ове структуре су насталаје тако што су око једне централне грађевине коју су саградили породични преци ницале надоградње које су подизале наредне генерације, такође у облику шестоугла.

Пчелињи шестоугао се не користи само у грађевинарству – чак су и крила свемирског шатла дизајнирана по угледу на пчелиње саће, да буду лака, али уједно и издржљива.

Магдалена Стевановић 9А

Увек 18

Замоли другара да напише било који троцифрени број. Нек потом те три цифре напише обрнутим редом да добије још један троцифрени број.

Мањи број треба одузети од већег и сабрати цифре добијеног резултата.

Резултат ће увек бити 18.

НАПОМЕНА: Код почетног броја прва и последња цифра не смеју бити исте, иначе ће се при одузимању добити 0.

ПРИМЕР:

Број : 528

После инверзије : 825

Одузми : $825 - 528 = 297$

Сабери : $2 + 9 + 7 = 18$

Андреј Савић 7Б

Трикови за погађање бројева

Начин А

- Замисли број.
- Подигни га на квадрат.
- Од тог резултата одузми замишљени број.
- Добијени број подели бројем који је за један мањи од замишљеног.
- Количник ће бити исти као замишљени број.

Начин Б

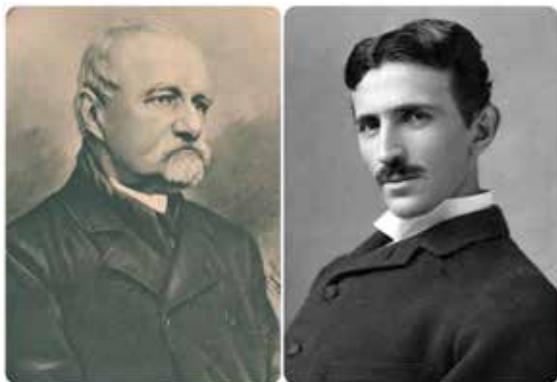
- Замисли број.
- Помножи га са 3.
- Реци да ли је паран или непаран.
- ** Ако је паран:
 - Подели га са 2.
 - Количник помножи са 3.
 - Подели тај производ са 9.
 - Реци количник(било он цео број или не).
 - Када се количник помножи са 2, добије се замишљени број.
- ** Ако је непаран:
 - Додај 1, па тај број подели са 2.
 - Количник помножи са 3.
 - Подели тај производ са 9.
 - Реци количник (било он цео број или не).
 - Кад се количник помножи са 2, и дода се 1 добије се замишљени број.

Начин Ц

- Замисли број.
- Помножи га са 5.
- Томе додај 4.
- Добијени збир помножи са 4.
- Додај 5.
- Добијени број помножи са 5.
- Од тог производа одузми 105.
- Када добијеном броју одстраниш две нуле на крају, добићеш замишљени број.

Хелена Магазин, Калина Ковачевић 6Б

ЈЕЗИКОСЛОВЉЕ

**Јесте л' чули, децо, за 190-годишњицу рођења
Јована Јовановића Змаја?**

Не постоји детињство без Змај-Јове Јовановића. Генерације одрастају уз његову Ризницу. Прва искуства са поезијом скоро два века српска деца стичу уз овог песника.

Змај није био само песник књижевности за децу, писао је и за одрасле, био преводилац.

Сматра се за једног од највећих лиричара српског романтизма. По занимању је био лекар, а током целог свог живота бавио се уређивањем и издавањем књижевних, политичких и дечјих часописа. Његове најзначајније збирке песама су „Ђулићи“ и „Ђулићи увеоци“, прва о срећном породичном животу, а друга о болу за најмилијима. Поред лирских песама, писао је сатиричне и мисаоне песме, а први је писац у српској књижевности који је писао поезију за децу.

Змај је завредео да други пут, поводом овог јубилеја, пишемо о њему. Ове године се обележава и 80. годишњица смрти Николе Тесле. Зато у овом броју доносимо причу о Змајевом познанству са Николом Теслом, великим научником.

Никола Тесла у Београду је боравио само једном. Најпрецizнији међу сведочима су срачунал и то да је највећи научник са наших простора у српској

предстоници боравио само 31 сат. Ипак, том приликом дододио се и један судбоносни сусрет. Ово је прича о томе како је Тесла срео Змаја...

Тада још увек млади научник Никола Тесла, прихватио је позив ректора Београдског универзитета Ђорђа Станојевића и 1. јуна 1892.г. предвече стигао на београдску Железничку станицу. Дочекали су га многи угледни Београђани, али и доста „обичног“ света код ког је тај научник светског гласа изазвао радозналост и знатиљељу.

Те вечери Теслу су отпратили до хотела „Империјал“ где је преноћио, а сутрадан је присуствовао низу састанака и манифестија у његову част. Забележено је да је том приликом Тесла први пут и одликован за свој научни рад - тада малолетни краљ Александар Обреновић доделио му је орденом Светог Саве II реда.

Увече је организована забава у Теслину част, а вечери је присуствовао још један српски великан - Јован Јовановић Змај.

Змајева песма за Теслу

Присуство прослављеног српског песника нарочито је гануло Теслу. Он је Змајев рад изузетно поштовао, а након што је чуо да је чика Јов написао и песму у његову част - био је истински ганут.

Змај је ретко рецитовао своје песме, али овог пута је направио изузетак.

Поздрав Николи Тесли пре доласка му у Београд

Не знам шта је, је л' суштина
Ил' то чини само мисо
Чим смо чули долазиш нам,
Одмах си нас електрисо.

На што жице спроводнице
Електрика јури широм,
Ваздухом ће бити споја
(После можда и етиром).

Стоји стабло, стоји Српство,
Мајка сваком листу – сину ;
Најсвежији лист му трепну
Па одлети у даљину.

Ти нам, Тесла, ти врличе,
Оде летом јаче струје
У далеку Колумбију,
Да ти умље колумбује.

И ти, Тесла, у којем се
Исполинске мисли роје,
Тебе враћа неодоље,
Да пољубиш стабло своје.

Љуби стабло, дојчине му,
Сисни дојку, сине врли;
Свака грана српског стабла
Тесли тепа, Теслу грли.

Београд је данас сретан
Рукујући се с српском диком
И открива срце своје
Пред Србином велебником.

Но ти мораш опет натраг
Састанак нам кратко траја
Ал' топлоту носи собом
Братимскога загрљаја.

Остварена ј' мис'о твоја
Мис'о дивна и голема:
Међу нама биће веза,
А даљине нема, нема.

Разумеће листак свежи
Сваку жилу свога стабла,
Спајаће нас електрика
(Електрика наших срца)
И без жице и без кабла.

Прича каже да је Тесла био толико дирнут овим гестом да је заплакао и пољубио руку Змају. Те вечери обећао је да ће лично превести Змајеве стихове на енглески језик, а то обећање је и испунио. Тесла је тада рекао:

„Кад ми је било најтеже у Америци и када сам био од свих одбачен и несхваћен, с горким сузама сам читao Вашу поезију, а сада Вам обећавам да ћу Ваше стихове превести на енглески језик и у Америци објавити.“

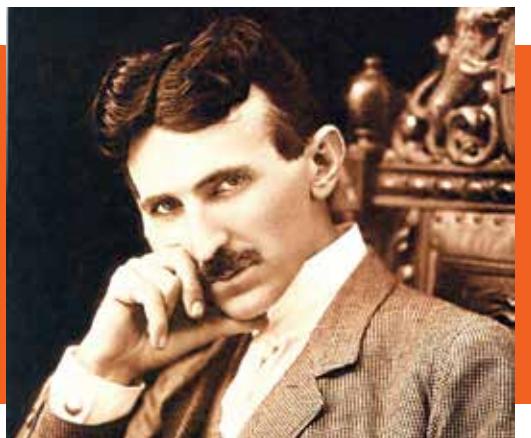
Наредних година Тесла је страстиво преводио стихове чика Јове, па су амерички читаоци први пут могли да виде песме „Три хајдука“, „Два сна“, „Циганин хвали свога коња“, „Тајна љубав“... Змај је тако постао једини Србин чије су песме могле да се читају у Америци још у 19. веку.

Змај је Тесли спевао и један катрен по угледу на стихове из Библије:

Природа и њени закони
Све беше мркли мрак;
Нек буде Тесла! – рече Бог
И блесну светлосни зрак.

Никола Тесла је до kraja живота Јована Јовановића Змаја сматрао највећим српским песником, а Змај њега - највећим научником света.

Наташа Радаковић 7А

Занимљивости

- **Постоји језик којим говори само осам људи.**

Можете ли да замислите ово? Бусуу језиком говори осам људи на свету. То је језик јужног Бантоида Камеруна. Било је осам говорника 1986. и 3 2005. године.

- **Више од 300 језика говори се у САД-у.**

САД се сматрају једном од најразноврснијих земаља света. Овде постоји огроман број јединствених насељеника који су имали проблем са одабиром службеног језика приликом креирања закона од стране континенталног конгреса.

- **У САД-у не постоји званични језик.**

Сатолико језика у САД-у не постоји званични језик, иако неки људи мисле да је то енглески, није. Толико је досељеника који уносе забуну у службени језик.

- **Матерњи језици изумирају**

Језик изумираје ако нема ко да га говори или снима помоћу писаних варијација. Дијалект изумираје и до сада је 241 језика изумрло.

- **Половина светске популације говори 23 језика.**

Више од половине светске популације говори само 23 језика. Ово је у поређењу са више од седам хиљада језика занимљиво.

- **Пола света је двојезично.**

Више од половине светске популације говори више од једног језика.

- **Једна држава има више од 800 језика**

Папуа Нова Гвинеја је држава са највише језика на свету. Има 841 страних језика, али предвиђа се да ће 40 од њих изумрети јер их говори само неколико људи.

- **Најпревођенија књига**

Библија је најпревођенија књига. Библија је преведена на 683 језика, а делови су преведени на више од 3000 језика.

- **Најстарији писани језик**

Сумерски језик је најстарији писани језик који датира из 3500. године пре нове ере, а следи египатски из 3300. године пре нове ере. Стари кинески датира из 1250. пне

- **Љубавни језик**

Француски језик је данас у свету познат као љубавни језик. Не само због акцента, већ су Француска и Италија познате као љубавне дестинације и због тога је доминантно мишљење да су „романтичне“.

Андреј Ковачевић 7А

Поштапалице

Будући да смо интервјуисали човека који се врло значки бави културом говора, морамо проговорити нешто о поштапалицима.

Иако их многи називају узречицама, њихов званичан назив у Речнику српског језика је поштапалице. Оне настају тако што се нека реч, која постоји у језику и има своје значење, почне користити и кад за то нема оправдања. Често то говорници чине да би „добили на времену“ да нешто сmisле, да доврше неку мисао. Међутим, никад им узречица није добар савезник. Неки је преузму од других. Обично се на крају користи неконтролисано. Нема никакву стварну функцију у језику, а као резултат коришћења поштапалица добијамо нижи ниво језичке културе појединца и лош утисак о говорнику- сматра проф. др Свето Танасић, директор Института за српски језик САНУ.

Ове честе речи у разговорном језику, све чешће употребљавају у писаној форми.

Најчешће кажемо да су узречице, или поштапалице, део разговорног језика, али њихова употреба није занемарљива ни у писаној форми, нарочито у новије време, кад имамо у виду писану комуникацију на интернету. Тако долазимо до појаве све сиромашнијег писма.

Узречице се у српском језику налазе одувек, мада постоје неке које су одраз новијег времена.

- Често се изненадим кад у делима која су написана пре сто година прочитам неке речи, изразе, узречице за које сам мислио да су новијег датума. У сваком случају, реч „овај“ као поштапалица дуже се користи од речи поштапалице „значи“, ова последња је ушла у моду у новије време.

Такође, за разлику од поштапалица „елем“ и „дедер“, које су некад биле део свакодневног говора Срба, данас се оне користе само у неким деловима наше земље, док су у многим крајевима потпуно избачене из употребе. За разлику од турцизма „бре“, с којим се можемо сусрести у народним песмама и приповеткама, а који је и данас једна од најчешћих поштапалица широм Србије.

Које су најчешће уречице видећемо у следећем низу.

Елем је турцизам, настало од турског „хеле“ што значи „на концу“. Ова речца која служи да уведе у даље приповедање, можемо је, примера ради, заменити са и тако, дакле.

Вала је народни облик за хвалу, када се употребљава као узречица, нема значење, али указује на потврђивање и може се заменити с „заиста“.

Бре је речца и преузели смо је из турског језика, углавном служи за истицање поједињих делова исказа (реченице). Значи скретање пажње, чуђење или љутњу пред нечим.

Дедер (или де, дер) је узвик и углавном има значење подстицања, допуштања или опомене. Дедер се употребљава исто као (х)ајде (увик у служби императивног глагола), али за разлику од (х)ајде, које је више заповедно, дедер има више молбени призвук.

Ма се углавном понаша као и узвици ама, та, такође, не морају се третирати као поштапалице, јер се обично користе на почетку реченице и уносе говорников став према изреченом. На пример, „Додај ми то“ и „Ма додај ми то“ имају исто значење, али овај други исказ има нијансу нестрпљивости или негодовања и сл., ту нијансу управо уноси ма.

Дабоме је такође турцизам и користи се да потврди неко значење у реченици. Такође, у неким крајевима се каже „дабогме“ и сматра се да је оно прво насталато, а да се „г“ временом у разговору изгубило.

Иако није у потпуности утврђено које узречице су настале на ком говорном подручју Србије, познато је које од њих су у различitim крајевима најпопуларније. Тако Београђани највише од свих Срба употребљавају узречицу „брате“ и „значи“, а одмах за њима су Нишлије и Лесковчани који „брате“ само мењању у „бате“ или „батке“ (батко), уз додатак веома честе узречице „бре“. „Вала“ и „елем“ најчешће се користе у Шумадији, док је „дедер“ карактеристично за говор у западној Србији.

Тешко је избеги узречице, али се морамо трудити да их избегавамо, зато што оне могу скретати пажњу саме на себе, те тако узроковати да саговорников фокус пређе с теме на саме узречице. Оне не олакшавају комуникацију, напротив, отежавају је. Наравно, то је екстремни случај, када их неко много и често употребљава. Поштапалице се могу повући с богаћењем речника појединца, а то се најбоље ради читањем различите литературе.

Овакве „грешке у говору“ могуће је одстранити уз помоћ целе културне заједнице која би указивањем на тај растући проблем подигла свест обичног грађанина Србије.

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Анастасијом Сотниковой 9Б

Речи нам нешто о себи.

Ја сам Анастасија Сотникова и долазим из Самаре из Русије. Имам тринест година и моји хобији су дизање тегова, кросфит и пливање. Ученица сам одељења 9Б.

Какав ти је био први дан у „Руђеру“? Шта ти се свиђа у овој школи?

Мој први дан је био првог септембра ове године. Први утисак о школи ми је био одличан. Тог дана сам упознала Миу, Соњу и Ану, која се, нажалост, убрзо преселила и отишла из школе. Такође сам упознала нашу разредну и баш је била фина према мени. Омиљени део дана у школи ми је ручак и свиђа ми се моје одељење јер су сви фини према мени.

Да ли сматраш себе добром ученицом?

Мислим да сам добра ученица. Омиљени часови су ми математика и енглески језик зато што имам одличне наставнике. Ови предмети су такође јако тешки, али ја успевам да завршавам све на време јер имам успешне методе зачење.

Речи нам нешто о спортивима којима се бавиш.

Дизање тегова је јако тешко, док је кросфит лакши.

Ова два спорта тренирам само годину дана али сам јако успешна у њима. Такмичила сам се овог јула у дизању тегова и планирам да наставим да се такмичим. Највећи успех ми је био дизање 100 килограма. Пре сам се такође такмичила из пливања. Такмичила сам се у Русији и Србији.

Који су твоји планови за будућност?

Планирам да наставим „Руђер“ гимназију. Такође планирам да се бавим бизнисом када одрастем. Мислим да је јако важно да учим и да се доста трудим да бих ово остварила. Моји родитељи се такође баве бизнисом и ја желим да будем као они.

Како проводиш слободно време?

У свом слободном времену највише тренирам и учим. Такође волим и да путујем.

Да ли ти се свидела екскурзија у Нишу?

Екскурзија ми се јако свидела, заувек ћу је памтити! Фантастично сам се провела са другарицама и свидела су ми се сва места која смо посетили. Најбоље смо се проводили увече, када смо се шетали по граду и када смо ишли у биоскоп.

Јако си успешна у спортивима којима се бавиш. Шта хоћеш да кажеш млађој деци да их инспиришеш да буду као ти?

Једина порука за њих је да никад не одустају.

Интервју водила Соња Пијановић 9Б

Интервју са Виктором Луком Крчевинцем 7А

Викторе, сви наставници истичу твоју одговорност, пристојност и одличне школске резултате. Да ли је тешко бити такав?

Није, барем мени. Када једном стекнете добре навике и културу понашања то више није обавеза него део вас. Сматрам да је потребно имати мало талента, али упоран рад је основа свега.

Како постижеш сјајан успех?

Прво, покушавам да разумем градиво, па тек онда га обнављам и вежбам да би постигао најбоље резултате. Овако разумем шта учим и лакше се памте информације.

Шта ти се највише допада у начину рада наше школе?

Највише ми се допадају кашеви јер тада можемо да

идемо, на пример, на физичко или на стади тајм и то време након школе можемо да искористимо по избору што ми се свиђа.

Које су ти омиљене школске активности и зашто?

Волим када радимо експерименте из биологије, физике јер ми је то заиста интересантно. Волим да идем и на каш програмирања, које ме такође врло занима. Иначе волим информатику и електро-инжењерство и у томе се проналазим.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Учествовао сам на такмичењима из математике, историје, Дабар и Мислиша.

До ког дела такмичења си стигао?

Из математике сам стигао до општинског такмичења, Дабар сам узимао 2. и 3. место више пута, из Мислиша сам више пута 2. место, а из историје сам на градском узео 2. место.

Шта очекујеш у овој школској години?

Пуно рада у току школске године и такође очекујем још боље резултате на такмичењима у којима учествујем, те се надам да ћу достићи или чак премашити претходна постигнућа.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Највише волим да гледам филмове, да играм игрице, да се дружим са другарима напољу, да идем на тренинге...

Интервју са Стефаном Јуришићем 5А

Налазиш се у завршној години РYP школовања, како се осећаш?

Осећам се узбуђено и мало тужно због промена која ме очекују. Осећам се узбуђено јер знам да ће ме чекати много интересантних нових предмета, радујем се што ћу учити физику и хемију. Мислим и да ће дружење са друговима доброти нови облик.

Како постижеш сјајне резултате у школи?

Сталним вежбањем и учењем нових ствари.

Који ти је омиљени предмет?

Математика и физичко васпитање. Математику волим јер сам успешан, а физичко јер волим да се крећем, трчим и бавим се спортом са друговима.

На којим такмичењима си све учествовао и каква су ти искуства?

Учествовао сам ове године на такмичењу „Дабар“ где сам урадио све без грешке и ишчекујем сада школско такмичење из математике. Прошле године сам освојио друго место на општинском такмичењу. Такође сам успешан из енглеског језика где постижем успех и на тестирањима које су изван мог узраста. Поносан сам на себе што овога постижем на чему сам и захвалан мами и учитељици Јелени.

Имаш ли ваннаставне активности?

Идем на ватерполо и у школу енглеског језика. На ватерполо идем четири пута недељно, тренинг траје по сат или сат и по, некада ми је напорно, али волим дружења у оквиру тима, а посебно када играмо утакмице. На енглески језик идем два пута недељно по сат времена, ја сам са старијом, напреднијом групом и то ми се свиђа јер је изазов за мене, мноно тога новог научим тамо.

Како проводиш слободно време?

У слободно време волим да се дружим са друговима, да играм игрице или проводим време са породицом.

Како себе видиш у будућности?

У будућности себе видим као успешну особу, пилота или ватерполисту. Ватерполо ми лепо иде, а пилот желим да будем јер ме одушевљавају путовања, желим да видим разна места, мислим да би се добро снашао и споразумевао са странцима.

Интервју водило одељење 5А са учитељицом Јеленом

Интервју са Леоном Беговић 5Б

Налазиш се у завршној години РУР школовања, како се осећаш?

Осећања ми се мешају. Сједне стране одлично је јер сам успела да поставим добар темељ за даље школовање. С друге стране, тужно је јер се растајем с учитељицом која нам је дала најбољи део себе како бисмо постали што бољи људи и како би научили да храбро корачамо у свет одраслих. Њој дuguјем највише за успехе које постижем. Надам се да ћу у МУР-у добити разредног старешину сличног учитељици Јулијани.

Како постижеш сјајне резултате у школи?

Уз помоћ дивних учитеља и наставника, школа је право задовољство и ништа ми не представља проблем. За мене је најбитнија добра организација времена.

Који ти је омиљени предмет?

Моји омиљени предмети су енглески и шпански. Уз помоћ наставнице Драгане енглески ми је као најлепша песма. Сваки час је за мене посебно ужицање.

На којим такмичењима си све учествовао и каква су ти искуства?

Учествовала сам на Мислиши. Задовољна сам својим резултатима, али увек може боље. Највећа жеља ми је да учествујем на такмичењу из енглеског и шпанског језика.

Имаш ли ваннаставне активности?

Да, имам. Идем на часове глуме, тениса и бавим се манекенством.

Шта има ново у твом глумачком исткуству?

Тренутно похађам приватне часове глуме и бићу гост у једној новогодишњој представи.

Како проводиш слободно време?

У слободно време често сликам, вежбам глуму, читам књиге...

Како себе видиш у будућности?

Од малих ногу, жеља ми је да наставим дединим и татиним стопама и да постанем пилот. Увек ме је одушевљавало путовање авionom и посматрање света из птичије перспективе. Одрасла сам у породици пилота што је и утицало на моју одлуку.

Интервју водило одељење 5Б са учитељицом Јулијаном

Манипулација, 1980.

Мића Поповић

Мића Поповић је био српски сликар, ликовни критичар и теоретичар уметности, књижевник, филмски и позоришни редитељ и сценограф. Један је од највећих српских сликара 20. века, познат по употреби боје и простора у својим сликама.

Рођен је у Лозници 1923. Године, али се породица преселила у његовој 4. години у Београд, где се и школовао. Пре рата је био пасионарани посетилац галерија и музеја. Међутим, рат је грубо прекинуо његове уметничке активности. Године 1943. отеран је у логор Франкен код Жагубице, а затим по казни одведен на присилан рад у борски рудник. Због болести је враћен кући исте године. По ослобођењу Београда почeo је да ради за пропагандно одељење југословенске армије, а 1945. године сам је тражио да га пошаљу на фронт, где је рањен.

Године 1946. је уписао Академију ликовних уметности у Београду, коју је напустио већ 1947. заједно са другим студентима који су касније постали важни сликари и отишао је у Задар. Кад су се вратили у Београд су сви због недисциплине били избачени са Академије. Касније им је било дозвољено да наставе студије, сем Мићи Поповићу, са објашњењем да је „свршен сликар па му Академија више није потребна“.

Прву изложбу је имао 1950. године.

Оженио се Вером Божичковић 1949. године и 1951. је са њом отишао у Париз и остао до 1959. У Паризу се сусрео са стилом који је обликовао његова тадашња дела - енформел, што на француском значи - без форме. Педесетих година креће и да пише есеје, критике и књиге.

Иронична слика, 1963.

Основа, 1963.

Не, хвала!, 1977.

Порушени мостови, 1964.

Седамдесетих, његов стил се опет мења у „сликарство призора”, чиме је приказивао своје политичке ставове метафорички, својим серијалом слика којима представља мајмуне и користећи текст. Био је цензорисан због својих критика тадашње власти у својим делима. Преминуо је 22. децембра 1996. године, а непосредно пре тога, мада болестан, обратио се на великом студентском протесту јесени 1996. године јер је сматрао да је важно да да своју подршку студентима.

За своја дела Мића Поповић је добио велики број награда и признања.

Године 1998. је у његову част успостављена награда под називом Мића Поповић која се додељује сваке друге године 12. јуна.

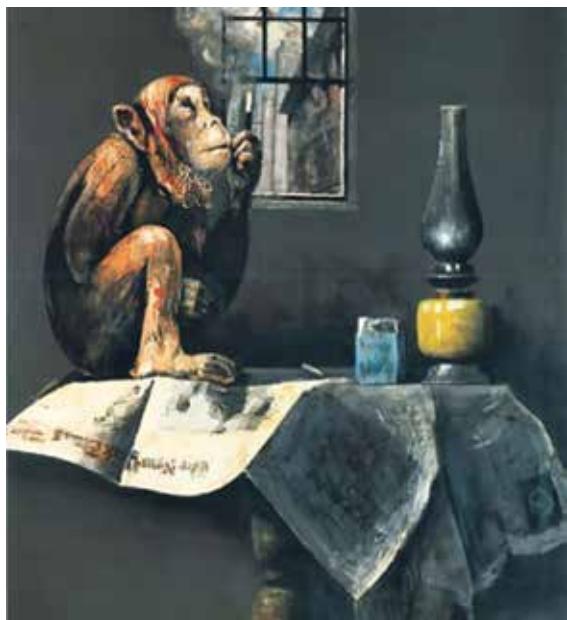
Софija Трифуновић 9А

7. јули устанак 1941, датум се не зна

Стварање државе, 1977.

Пушач у Њујорку, 1980.

Планирање потчовека (Мајмун), 1979.

Занимљивости о живом свету

Ево осам фасцинантних чињеница о различитим животим бићима у поређењу са људима:

Слонови и емоционална интелигенција

Слонови показују изузетан ниво емоционалне интелигенције. Они оглакују своје мртве, показују емпатију према другим бићима и уочено је како показују понашање које наликује тзути и саосећању. Њихова способност да се међусобно повезују и брину једни о другима надмашују способност људи.

Интелигенција хоботнице

Хоботнице поседују невероватне вештине решавања проблема и веома напредан нервни систем. Њихова интелигенција им омогућава да уче, решавају загонетке и показују радозналост. Оне, такође могу да промене боју и текстуру своје коже да би се камуфлирали или комуницирали, показујући ниво прилагодљивости који се разликује од људи.

Колоније мрава и сарадња

Колоније мрава функционишу као високо организована друштва са специјализованим улогама. Њихово колективно понашање показује замршну сарадњу и поделу рада. Начин на који мрави комуницирају преко феромона и раде заједно за веће добро колоније је сложена друштвена структура која се не одражава у људском друштву.

Мреже гљива

Подземне мреже гљивица које се често називају „veod vide veb“, формирају замршне везе између дрвећа, преносећи хранљиве материје и информације. Ова мрежа омогућава дрвећу да комуницирају и подржававају се међусобно, деле ресурсе и упозоравају суседна стабла на претње. Ова међуповезаност је у супротности са људским методама комуникације.

Миграција птица и навигација

Неке врсте птица предузимају невероватне миграције, путујући хиљадама миља преко континената. Они поседују урођени навигациони систем, често се ослањајући на Земљино магнетно поље или небеске знакове да им воде пут. Ова изузетна способност навигације на велике удаљености превазилази људске способности.

Водени медведи и екстремно преживљавање

Водени медведи, микроскопска створења позната и

Делфини и комуникација

Делфини показују сложене комуникационе вештине, користећи систем кликова, звијдука и говора тела да комуницирају једни са другима. Имају карактеристичне звијдаљке, сличне именима и могу да сарађују у лову и решавању проблема. Њихова подводна комуникација у неким аспектима превазилази људске могућности.

Камелеони и камуфлажа

Камелеони су познати по својој способности да мењају боју за камуфлажу и комуникацију. Они поседују специјализоване ћелије зване хроматофоре које им омогућавају да промене боју коже. Ова природна способност да се стапа са околнином је јединствена адаптација која се не види код људи.

Свако од ових животних бића показује изванредне способности или понашања која се значајно разликују од људских, наглашавајући различите и фасцинантне аспекте живота на Земљи.

Емилија Девић 8Б

Пчеле – драгоценост природе

Пчеле су праве суперзвезде природе! Ове мале, чаробнице су не само слатке и симпатичне, већ су и изузетно важне за наш екосистем. Оне су прави радници који марљиво сакупљају нектар и полен, а зауврат нам пружају мед, восак и прополис.

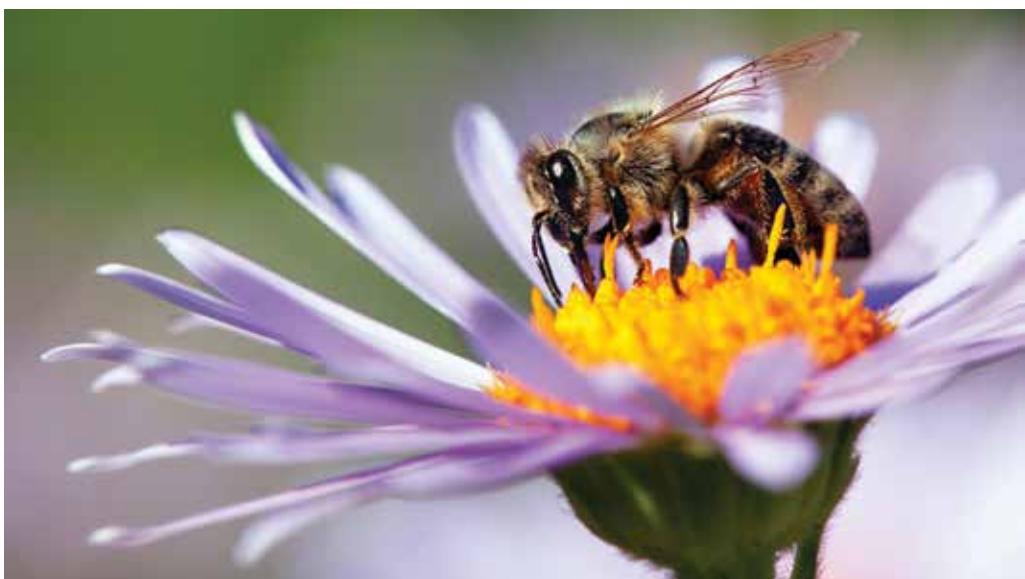
Кошнице су специјално дизајниране структуре које се користе за узгој пчела, инсеката који припадају породици пчела. Пчеле су социјални инсекти који живе у колонијама организованим око једне матице/краљице.

Пчеле су прави тимски играчи. У кошници, свака пчела има своју улогу - од радилица које сакупљају храну, до матице која је одговорна за репродукцију. Оне су прави организовани радници, а њихова дисциплина је за сваку похвалу. Али, пчеле нису само вредне, већ су и паметне. Оне користе плесни језик како би комуницирале са осталим пчелама и пренеле им информације о локацији извора хране. Замислите само, пчеле су праве плесачице!

Нажалост, пчеле се сучавају са многим изазовима, као што су губитак станишта и употреба пестицида. Зато је важно да се бринемо о њима и штитимо њихову популацију.

Укратко, пчеле су невероватна бића која нас одушевљавају својим радом, интелигенцијом и уметничким вештинама. Без њих, наш свет би био много сиромашнији. Зато, хвала пчелама на њиховом вредном раду и нека нам мед увек буде сладак као њихова марљивост.

Ана Љубичић, Марија Радић 7Б

Прајм и како он утиче на организам

Прајм је напитак који је постао популаран у току последње две године, посебно међу тинејџерима. То је серија енергетских пића које могу привремено да побољшају концентрацију и ниво енергије. Промовише се на различitim медијима као нешто што „повећава снагу и освежава“. Али, људи, посебно они који не знају штетну страну енергетских пића, њега користе превише и не у сврхе за које је стварно потребан.

Енергетска пића у себи садрже исту количину кафеина као и једна шола црне кафе, тако да је довољан ефекат једног пића за чео дан. Али, у енергетском пићу има отприлике 12 грама шећера, а у кафи шећер не постоји. То значи да је енергетско пиће јаче од кафе и има више ефекта на организам, даје осећај поседовања више енергије, чак и осећај привремене среће, што је повезано са хемикалијама које шећер пушта у мозак.

И на интерне-странице која промовише **прајм** пише да пиће не могу да употребљавају деца и људи млађи од 18 година. Али већина не обраћа пажњу на то упозорење, а пошто пиће не садржи алкохол слободно га продају и малолетнима. Код тинејџерима, а и код одраслих енергетска пића изазивају губитак сна, проблеме са срцем и, понекад, зависност, што је врло опасно по здравље. Енергетска пића су направљена да би се користила за случајеве када је апсолутно неопходно да човек остане будан, а не да би се користила у свакодневној употреби.

Иако је тај напитак врло популаран, боље је да се размисли о последицама које ће се можда десити услед употребе. Са потенцијалним ризиком за здравље, понекад је боље да неку храну или пиће, посебно енергетска пића, оставите за неки други пут. Ако сви пију нешто, не мора да значи да је добро по здравље и да је без ризика.

Ако желите да пијете **прајм**, боље је да знаете до којих последица доводи или да сачекате још неко време пре него што га пробате. То не значи да су енергетска пића увек лоша и да не смеју да се пију уопште, само значи да не сме да се претерује са њиховом употребом.

Станислава Подробњак 9А

Брајан Кокс - физичар који науку чини популарном

Чувени британски физичар Брајан Кокс у априлу стиже у Београд. Упознаћемо вас са њим како бисте и ви, уколико вас наука занима, били у публици у Арени 9.4.2024. године у оквиру његове светске турнеје.

Физика је имала бројне научнике који су схватили универзум, али и подстакли општу популацију у бољем разумевању сложених научних питања. Алберт Ајнштајн, Ричард Фајнман и Стивен Хокинг су се истичали у мноштву стереотипних физичара који су представили физику свету у својим препознатљивим стиловима и нашли су публику међу лаицима. Британски физичар честица Брајан Кокс свакако не одговара профилу научника који се бави само научним радом у лабораторији Прво се појавио као члан британских рок бендова почетком деведесетих година прошлог века, пре него што је коначно прешао на рад као експериментални физичар. Он је популарна фигура у британским (и светским) медијима који разматра питања од научног значаја, не само у области физике, већ и шире на теме јавне политике и прихватања принципа рационалности.

Брајан Кокс је докторирао на физици на Универзитету у Манчестеру. Ради на Универзитету у Манчестеру и објекту ЦЕРН у Женеви,

Доста напора улаже како би популяризовао науку радећи у научном програму ББЦ.

Добитник је награде Мајкл Фарадеј Краљевског друштва из Лондона за популярисање науке међу младима..

Кокс у Београд стиже следеће године са импресивном мултимедијалном сценографијом досад невиђеном у Србији и позива све заинтересисане да му се придруже у овом величанственом путовању.

На актуелној турнеји *Horizons: A 21st Century Space Odyssey* Кокс води посетиоце на путовање до најудаљенијих кутака свемира, у супермасивне црне рупе и кроз најновије теорије о постанку.

Ђорђе Омрчен 9б

Autobiography of an Object

*

My name is Marker Green. I don't know when I was born, but I know when I was bought. It was like I was adopted, except I am not a human. This student came into the book-store and snatched me from the top shelf. I was hanging out with the other pastel markers when I saw her gigantic hand. The erasers and pencils looked at me in shock. Even the popular neon markers stopped chatting and turned their heads! It was my time to shine! I was finally chosen!

Thereafter, two markers were always by my side, Marker Purple and Marker Pink. Luckily for me, they were pastel. If they were neon markers, they would make fun of me! We were put in an amber colored bag and our human took us home. The human wanted to study for a music test. She started writing information and then she pulled me out of the bag! Me! She started highlighting every single word - my first official job!

After, I was taken to school. On breaks I would sit and hang out in the pencil case with the other pens, and in class my job was to highlight the titles and subtitles. Then the human started to use only one marker for one subject. I was used for Geography and History. I knew that I had to show that I was the best here. I used as much ink as possible for every word and I realized that everyone started to notice it! I was so proud. Now I am best friends with Marker Pink and Pen Blue. There are also new markers in the case, such as Marker Orange, Blue, and Yellow. They all think I am the boss here. Which is right, because I am! My only enemy is the sharpener. She is just too sharp for my liking!

My ink used to be bright like a forest in spring, but now it's just a pale memory of what I once used to be. I hope that my human never forgets the first word she highlighted with me, my bright color, the tests I helped her study for. This is my highlighted story, but I hope the highlighted words never fade away.

By Sonja Pijanović 9B

**

When I say something, everyone listens.

The moment I was brought into this world, I knew I was to serve one purpose. To teach, to show the IB Learner Profile. My name is The IB Learner Profile Poster Prototype Seven, but you can call me I.B.L.P.P.S. for short. This is my story. I was printed on December 20, 2012. I live in the English Language and Literature classroom of Elementary School Rudjer Bošković of Košutnjak of Belgrade of Serbia of Europe of Planet Earth.

At birth (well, print) I was separated from my twins - the Grammar and the Stylistic Devices posters, immediately kick starting my life with suffering. We still live in the same classroom, but it just isn't the same.

When I was 8 years old, I learned true loneliness and despair at the start of the pandemic. That is when I realized all those kids reading what is written on me for help was the

only thing keeping me from despairing completely. I was hopeless without them.

So I decided to be grateful when they returned. I decided that I would be happy whenever they glanced up at me to try and understand their assignment better. I would also be happy when they looked at the Grammar and Stylistic devices posters, even though I still fill a void in my poster-paper heart where they once were.

In short, my achievements were fairly undocumented, but that is fine by me. I hope I can continue to help the children in their works in the English Language and Literature classroom.

By Sofija Trifunović 9A

Hello, I am a window and here is a short story about my life. I was born in 2002 when the beautiful school that I live in, was built. To be more precise, I live in the classroom number 8, all the way at the back, in the last row. I love my classroom because it holds so many memories and I get to see and experience lots of things, whether they are inside the classroom or outside, in the school yard. I've seen lots of children and they are all familiar with me. I've heard many conversations happening over my frame, seen many kids spy outside through me or share looks with their friends outside because they are not allowed to talk or wave outside during class (even though they do it anyways). Although I have seen lots of children enter the classroom I'm in and have different classes here, my favorite class ever was the generation 2016/17 when English LL group had classes in classroom number 8 in 2023. It would always be so much fun watching them learn and have fun together. My best friend is actually in that group. Her name is Magdalena. Every class when she walks in the classroom, the first thing she would do is come up to me, say hi and, of course, open me all the way up. It didn't matter whether it was +50 degrees or -50 degrees Celsius, she would always open me all the way up and sit right beside me. The teacher, with which she had every class and that I loved very dearly, would almost always tell Magdalena to close me and open me just a little on the top because it is either too hot or too cold. The only exception to keep me open was if it was colder outside than inside and they needed to cool down, or if it was to get some fresh air. Honestly I preferred being open because then I could see more of the things happening in the classroom and I could also help Magdalena see more of the things happening outside of the classroom ;).

By Magdalena Stevanović 9A

When my great, great, great, great great, great, great, family was working, they were worth so much, and everyone used them. It was great back in the days, but now everything changed. My life has changed. I am not worth as much now, and I'm barely used now. I even got replaced with many things, like a watch, a digital clock, and even a

phone! Thoughts things can do everything! My childhood friends are now used in offices and in schools, or rarely in houses. I used to live in a factory, then I got transferred from a young age, taken away from my family and put onto a wall in a school classroom. Apparently, before my arrival, another clock had been there, but they passed away. Now every day I look over at the classroom, in the morning, little tired things with long legs and arms come into the classroom, then another group comes, and keeps going like that until the mid-afternoon. Some people look at me, but most of those 'creatures' don't understand me, and then use those stupid phones! So I decided to write an autobiography about my life, and the struggles I go through. My goal is to be the shining star, and for everyone to look at me, where they will understand me. Life can be hard, but you just have to look at it from a different angle.

By Mia Jackson

My life began at the factory. The birthplace of millions more light switches, my brothers and sisters. I was made from middle quality plastic, but it was the best material I could ever ask for. The few minutes of my life were, well, hot. After I cooled down a bit, some nice people helped me to become complete. I never met them again afterwards, so I don't know what happened to them. I'm extremely grateful to them anyways.

I was then sent to a place called "the storage space". It was almost always dark in there, like a bad orphanage for light switched. One by one, we were taken, my brothers and sisters shipped off, never to be seen again. Just like those nice people that took care of me for a short while.

Then, one day, my time finally came. Along with the others, I was picked up from the dusty shelf and moved to an even darker place. That didn't last for long, though, because we soon arrived to a place called "school". It was, apparently, where young light switches of a different shape went almost every day. I was thrilled. Could my life get any better from that point on? You guessed it, of course! There were a few rooms in that "school", and I was installed in the most luxurious one. With big windows going out into the "school" yard, rows of desks and a brown door right next to me. I loved my new home, just as I love it now.

I was later fixed to the wall, overlooking my new kingdom. With me, young light switches that entered the room could control if the room was dark or lit with bright lamps screwed to the ceiling. And here I am, still on the same wall. I love my job if I'm being honest, it brings me joy to be of help to others.

By Stanislava Podrobnjak 9A

I am a desk, and I have been sitting in the same spot for almost a decade. I used to be created in a small workshop

in which I used to be handmade from the finest wood and carefully crafted by skilled carpenters. After I was completed, I used to be sent over to a furnishings shop inside the city, in which I waited patiently for weeks till I was finally bought by my new owner.

When I was first brought home, I was to be located in a comfortable little room, and I used to be so excited to be a part of this new family. I quickly became an important member of the family, becoming a strong workspace for my owner's work as an architect. Over time, I have seen so much work completed on my surface - from handwritten notes and sketches to endless hours of typing on a keyboard - and I have been witness to the creative process of so many words and thoughts coming to existence.

Over time, I have developed a few scratches and marks as a testimony to my years of use. However, to my owner, these only add to my appeal. I look forward to the various more years of maintaining up the burden of thoughts and projects, and I'm proud to be the great table that enables my owner's creativity to come to life.

By Vukašin Yamato Kesić 9A

My journey started in a manufacturing plant somewhere, but I don't remember where. My birth was very vague since I was immediately packed up and shipped off. While I was traveling to my next destination I wondered where will I go next, will it be an office or a prestigious university. Well, I did not get any of those, instead I was put up in a school classroom in Serbia.

Upon arrival to my school, I met some other smartboards that were also being put up here. I chatted a bit with them and we talked about our first impressions of the school. We quickly became friends since we were together in the van and then in some room waiting for somebody to come and pick us up at the school. Then suddenly, I was picked up and taken to a classroom on which it said - 8 English language. They put me up on a wall and left, I never saw my other friends again.

My first impressions of my class were great, there were student desks in front of me, a teacher's desk with a computer to my left, a writing board to the right and directly above me there was a projector. After a couple of weeks, the computer, projector and I became best friends, and I became enemies with the writing board. The writing board is an underdeveloped version of me. We hated each other and whenever there was a class, my friends and I would bet whether the teacher would use me or the writing board; I was usually picked. I never understood the system they have at this school - I have had the same teacher the entire time and different kids every day and then I have class with some kids for a long time and then they leave in June and I never see them again. And then there are new kids in September. The stuff me and my friends hate the most are summer, winter and weekends so basically all holidays, because we never get used during that time, we never get

to see to the students talking, making jokes, playing games during class, cheating during tests.

It has been 20 years since I first came to the school, since then my friends and I have had countless fights and broke up the group 100 times but now were still best friends. During one of those breakups, I was even friends with the writing board... I know - "Yikes!"

I have learned a lot from my 20 years here and have seen a lot of kids come and go but have realized that I am not doing the same and I am happy about it.

By Aleksandar Schoch Drakulić 9B

I am a school speaker, my nickname is Sony and I am about 20cm tall and 10cm wide. My life has been quite interesting since I had come to existence. I have been created in year 2016 in a factory production centre named Sony productions, I remember that in my early days of my life I remember these huge machines in and claws around me, they were creating me! About a week later I was moved from that factory to a store in Belgrade named Sony which would make sense as I am Sony Productions.

Months went by, I saw a lot of different types of people walk into the store, they took a look at me, checked my price, a few were interested in me, but they always chose the nicer looking model than me that is either smaller than me (who are handy), or the larger speakers with better sound production than me. One year later, one woman entered the shop, a quite ordinary woman, that saw me, picked me up and was very interested in purchasing me, so I had gotten purchased. This was at the beginning of year 2018 and I was out of the store and was in a car, we had shortly arrived. It was a school! Later on the women placed me in a class room and had left me over night. The next day at around 8am I had started to hear a few voices, they were the teachers, then at about half past eight more and more voices appeared. Finally, at fifteen to nine, I saw several children enter the classroom and a teacher, at this point I knew it was time for me to shine, this was when I had hit really good base and a fire treble. Years went by and currently it is the 10th of May 2023, I had been used a lot of times, too many to count, I am still a good speaker but my time is coming soon and a new speaker should start his life here after me!

By Leo Jackson 9B

I set off as a MacBook with enthusiasm and determination. The atmosphere was electric from the minute I was unboxed. My shiny aluminum body was lit by the fluorescent lighting of the Apple Store as anxious hands carefully removed me from my clean package. I was about to go out on a technological quest that would help and motivate many people.

My initial keystroke solidified my belief that I was here to serve others and facilitate communication. My digital users

get access to a wealth of information and inspiration with every stroke. I saw countless people write essays, make presentations, and follow their ambitions. The trip wasn't without its bumps. When I ran into problems, it was easy to feel hopeless and frustrated. However, I am now more determined than ever because of those setbacks. I received consistent updates and reinvigoration, allowing me to learn and improve with the passage of time. I became a reliable companion to people who counted on me, helping them in many aspects of their lives.

We visited the crowded cafes of New York and the quiet beaches of Bali together. I have seen stunning sunsets and experienced thrilling experiences. I have frozen priceless moments in time with my camera, permanently engraving them into the digital record of human history.

I became a medium of expression when used by creative types like musicians and artists. As I composed music, the notes danced over my keyboard, and digital canvases bloomed under my brush. I felt immense satisfaction from participating in the creative process, even if only in a minor way.

But my life wasn't summed up by merely my occupation and creative pursuits. The world of amusement and communication opened up to me, and I became its gateway. Through my efforts, I was able to bring together people who were separated by oceans and continents. Through my headphones, I could hear the laughter and stories of my friends, and through the screen I could see the tears of those having genuine chats across the miles.

I watched as newer, more powerful versions of the MacBook took their place on store shelves as the years went by. Although I was pleased with my part in preparing the way for their arrival, I did not let that pride cloud my perspective. I had served honorably, always willing to lend a hand and offering a solid foundation for the ever-changing requirements of humanity.

And today, as I look back on my adventure, I feel a deep feeling of satisfaction. Despite my mechanical nature, I have had a profound impact on people, inspired them, and even brought them together. There may be an end in sight for my time as a MacBook, but the impact I've had on people's life will last forever.

My digital pages have come to an end, so farewell, reader. I hope that you will find your own way in the world and make an impact similar to mine.

By Bogdan Milanović 9B

The Good Thing About Friendship

Friendship is like a play,
there is beginning, middle and end.
Now the difference between the two is that friendship must
not end.
You meet and meet again and sometimes even love can be
the end.
There are characters who might try to destroy it, but if it's
real it will always heal.

Aleksandar Schoch 9B

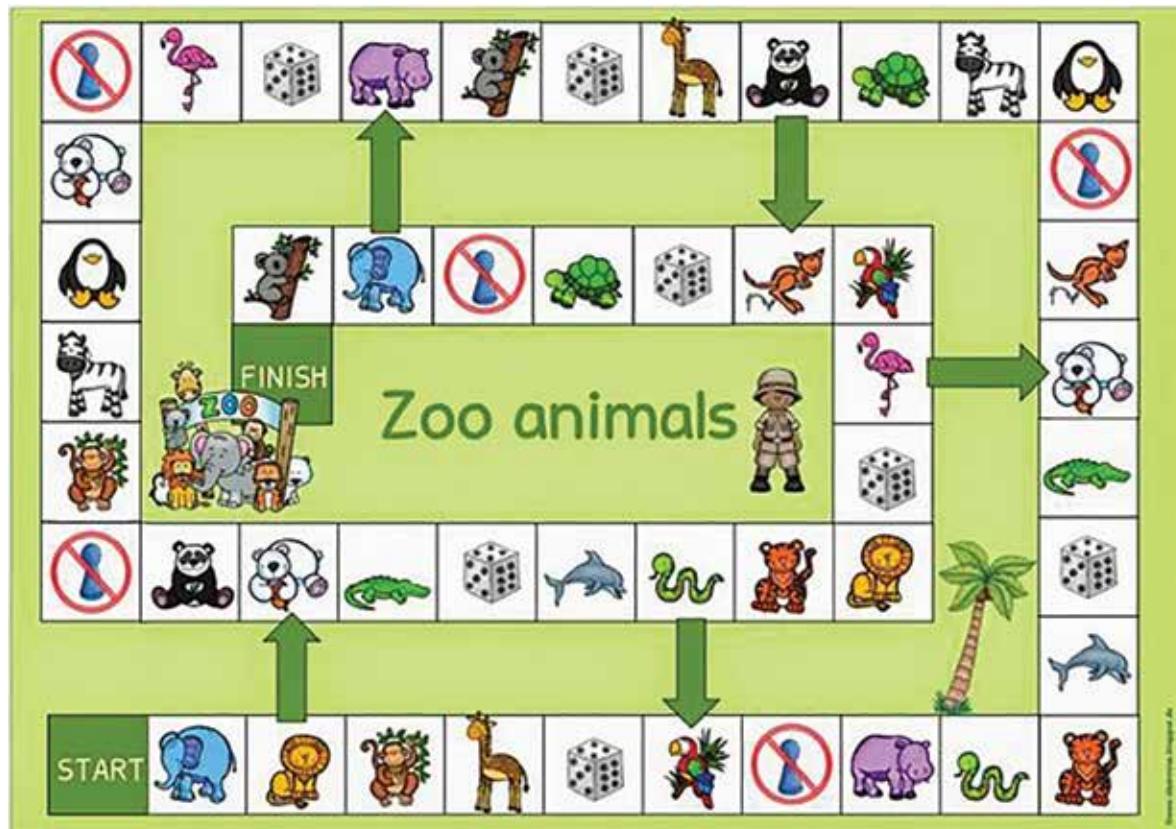
The Good Thing About Friendship

Friendship - a wonderful thing,
new experiences, new memories.
Some use it for their own gain,
but those people are lame.

Having a friend means someone who can guide
you to the light,
someone who can make a
dark world bright.

A true friend is worth more than gold,
a true treasure.
However, some people use
them for their own pleasure.

Bogdan Milanović 9B

Laterne, Laterne, Sonne, Mond und Sterne...

Laterne, Laterne, Sonne, Mond und Sterne,
brenne auf, mein Licht,
brenne auf, mein Licht,
aber du, meine liebe Laterne, nicht.

Laterne, Laterne, der Mond scheint in der Ferne,
wenn es dunkel ist, wenn es dunkel ist,
weiß ich wie schön du meine Laterne bist.

Laterne, Laterne,
im Dunkeln da leuchten die Sterne,
sie leuchten so hell, sie leuchten so hell,
ich zünd' an meine liebe Laterne schnell.

Laterne, Laterne,
in den Himmel schau' ich gerne,
viele Kinder geh'n, viele Kinder geh'n,
mit ihren Laternen, das ist wunderschön.

O Tannenbaum

Hör gut zu und ergänze das Lied.

kannst	Kleid	Kleid	treu
schnell	Zeit	treu	Weihnachtszeit

O Tannenbaum, o Tannenbaum
Wie sind deine Blätter
Du grünst nicht nur zur Sommerzeit
Nein auch im Winter wenn es
O Tannenbaum, o Tannenbaum
Wie sind deine Blätter

O Tannenbaum, o Tannenbaum
Du mir sehr gefallen
Wie oft hat nicht zur
Ein Baum von dir mich hoch erfreut
O Tannenbaum, o Tannenbaum
Du kannst mir sehr gefallen

O Tannenbaum, o Tannenbaum
Dein will mich was lehren
Die Hoffnung und Beständigkeit
Gibt Mut und Kraft zu jeder
O Tannenbaum, o Tannenbaum
Dein will mich was lehren

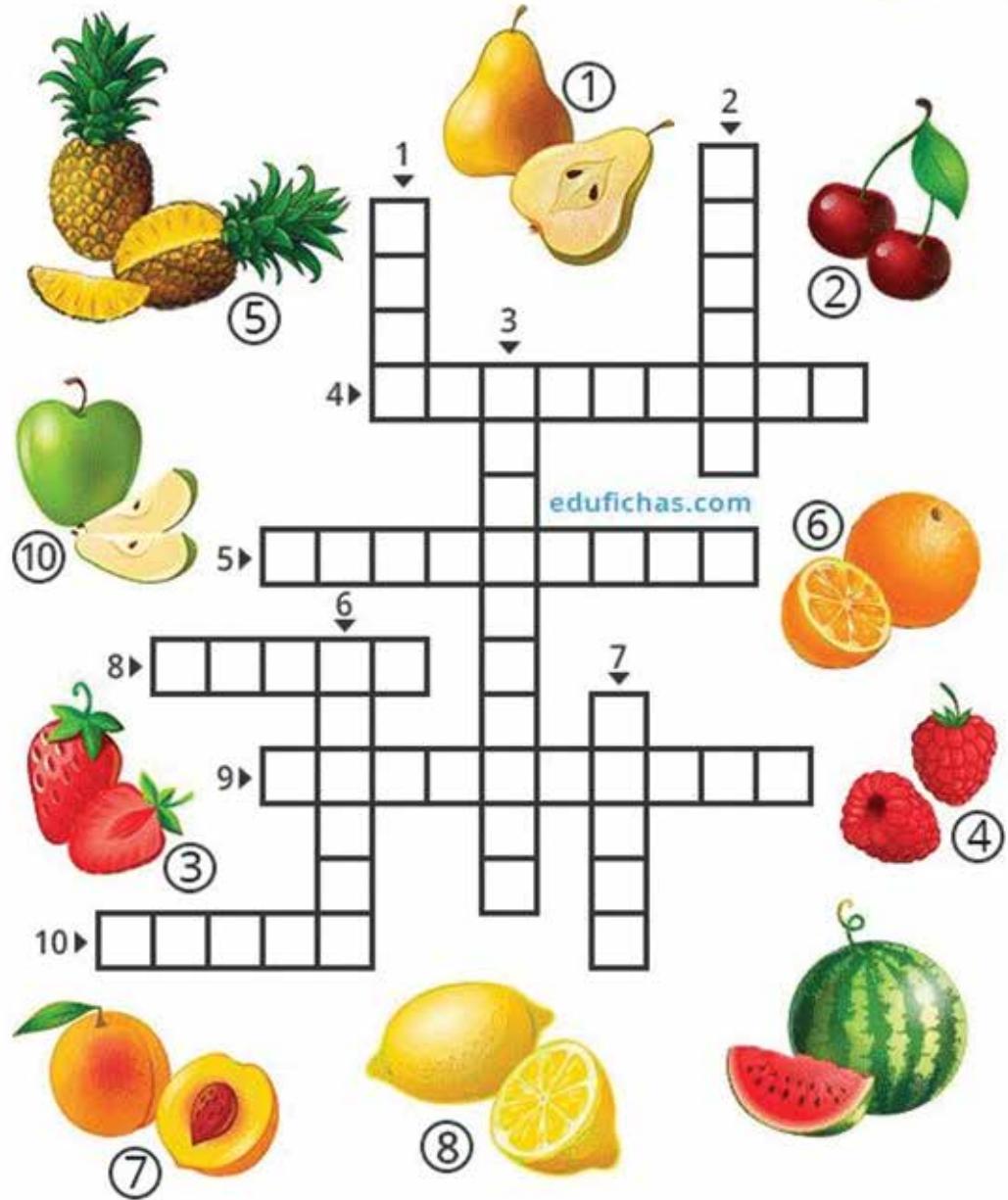
Frohe Weihnachten!

Crossword

edufichas

MI FAMILIA

Q	W	E	R	P	A	D	R	E	T
Y	U	I	O	P	A	S	T	I	O
D	M	A	D	R	E	F	G	H	J
K	L	Z	A	B	U	E	L	A	B
X	H	E	R	M	A	N	O	C	V
N	M	Q	W	E	P	R	I	M	O
R	A	B	U	E	L	O	T	Y	U
T	I	A	I	O	P	A	S	D	F
G	H	P	R	I	M	A	J	K	L
Z	X	C	H	E	R	M	A	N	A

PADRE
MADRE
HERMANO
HERMANA
ABUELO

ABUELA
TÍO
TÍA
PRIMO
PRIMA

Family

"Утро в сосновом лесу" - картина Ивана Шишкина

Безусловно, одна из самых любимых картин, хранящихся в московской Третьяковской галерее, - "Утро в сосновом лесу" Ивана Шишкина. В этой работе в полной мере было проявлено мастерство пейзажиста, певца русского леса, как часто называли Шишкина его современники. Живописец словно предлагает вам войти в нетронутый руками человека лес, где сосновые чащи обитают по своим собственным законам. Здесь огромные деревья растут и умирают, подчиняясь лишь законам природы. На сломанном стволе уютно расположилась семья медведей. Никто не мешает их незатейливым звериным забавам. В первую очередь внимание привлекает эта группа на переднем плане. Любому, кто останавливается у картины, становится интересно посмотреть на хозяев леса, и кажется, что они и есть основное содержимое холста. Несмотря на то, что животные занимают центральную позицию на холсте, истинным его героем остается пейзаж, нетронутый лес, запечатленный в момент рассвета одного удивительного солнечного утра. Верхушки сосен окрашены первыми солнечными лучами, а в глубине низин все еще царит прохладная сиреневая пелена, в которой мягко прорисованы тесные стволы деревьев. В основе живописного метода художника лежит рисунок - аккуратный, чуткий, полный любви. На языке рисунка Шишкин таким образом передает свое восхищение перед природой.

Вполне возможно, этот пейзаж знаком вам еще с самого детства, поскольку изображение по мотивам данной картины уже более ста лет украшает обертку конфет «Мишка косолапый».

10 conseils de la CNIL pour rester net sur le web

Ne dis pas tout !

Donne le minimum d'informations personnelles sur Internet. Ne communique ni tes opinions politiques, ni ta religion, ni ton numéro de téléphone...

Attention aux mots de passe !

Ne les communique à personne et choisis-les un peu compliqués : ni ta date de naissance ni ton surnom

Utilise un pseudonyme !

Seuls tes amis et ta famille sauront qu'il s'agit de toi.

Réfléchis avant de publier !

Sur Internet, tout le monde peut voir ce que tu mets en ligne : infos, photos, opinions...

Sécurise tes comptes !

Paramètre toujours tes profils sur les réseaux sociaux afin de rester maître des informations que tu souhaites partager.

Respecte les autres !

Tu es responsable de ce que tu publies en ligne, alors modère tes propos sur les blogs, les forums... Ne fais pas aux autres ce que tu n'aimerais pas qu'ils te fassent.

Crée-toi plusieurs adresses e-mail !

Tu peux utiliser une boîte e-mail pour tes amis et une autre boîte e-mail pour les jeux et les réseaux sociaux.

Attention aux photos !

Ne publie pas de photos gênantes de tes amis ou de toi-même, car leur diffusion est incontrôlable.

Vérifie tes traces !

Tape régulièrement ton nom dans un moteur de recherche pour découvrir quelles informations te concernant circulent sur Internet.

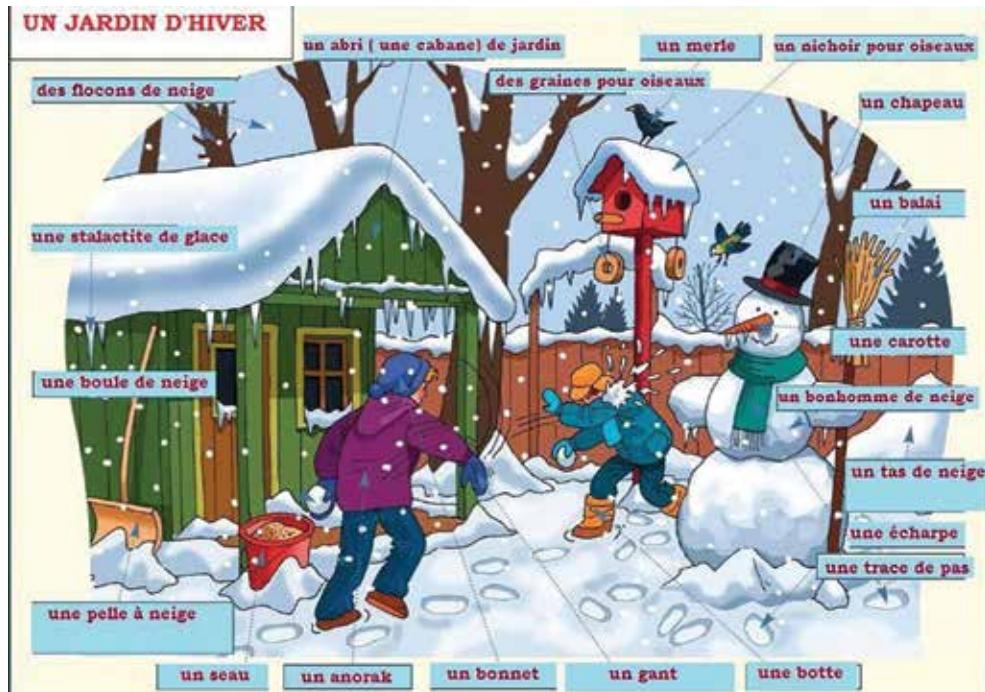

Fais le ménage après ton surf !

Si tu te connectes d'un autre ordinateur que le tien, pense à te déconnecter de tes comptes Internet, sinon n'importe qui pourrait poster des contenus à ta place.

Plus d'infos sur www.jeunes.cnil.fr et aussi sur : www.facebook.com/cnil - www.twitter.com/cnil - www.dailymotion.com/cnil

CNIL avec l'actu

UN JARDIN D'HIVER**La république, ses symboles, sa devise****Le drapeau tricolore**

On l'appelle comme ça car il a Trois couleurs. Il date de 1794. Le

blanc représente le roi , le bleu c'était pour les nobles et le

La Marianne

C'est la femme symbole de la république. On trouve son buste en pierre dans les mairies. Elle porte le bonnet phrygien (révolution)

LA MARSEILLAISE**La Marseillaise:**

C'est l'hymne national (la chanson du pays) Elle s'appelle comme ça car elle a été inventée par un soldat qui venait de Marseille après la révolution.

Le coq

C'est l'animal emblématique de la France. On le trouve sur les girouettes des églises. Il rappelle que la France est un pays agricole. Il vient des gaulois car Gallus signifiait Coq en latin.

Liberté • Égalité • Fraternité

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

La devise: LIBERTE EGALITE FRATERNITE

Elle rappelle les valeurs de notre pays. On est tous libres, on est égaux quelque soit sa richesse, sa couleur de peau. On doit être fraternels= frères (s'entraider)

La semeuse

C'est la Marianne mais en entier. Elle sème l'avenir et la liberté. Elle est le symbole de la France des champs.

Спортско поподне на Ади

У четвртак 8. јуна, организовано је спортско поподне на Ади Циганлији за ученике Grade 6, 7 и 8. Организовани су турнири у одбојци, кошарци, фудбалу и тенисусу. Ђаци су искористили овај спортски предаћ за уживање у дружењу, спорту и природи.

Спортски дан на Ади

Леп и сунчан септембарски дан улештан је грајом и позитивном енергијом основаца ОШ „Руђер Бошковић“, који су заједно са својим наставницима ширили спортски дух играјући одбојку, кошарку и фудбал.

Нови тениски успех нашег Михајла

Михајло Радојичић, наш већ прослављени тенисер, ученик 6Б, 09.09.2023.г. играо је на Тениским теренима „Црвена звезда“ турнир А категорије и освојио 3. место. Због добrog резултата освојио је додатних 240 поена и аутоматски је ушао у пет најбољих тенисера у Србији у својој генерацији. Поносимо се успехом свог руђеровца!

Општинско такмичење у одбојци за ученике V и VI разреда

У Спортском центру у Жаркову 11.10. и 13.10.2023. одржано је општинско такмичење у одбојци за ученике V и VI разреда. Мушка екипа наше школе освојила је 3 место.

Општинско такмичење у фудбалу

У петак 24.11. у Спортском центру у Жаркову одржано је општинско такмичење у фудбалу за ученике седмог и осмог разреда основних школа. Фудбалери наше школе су, после несрећног пораза у полуфиналу и примљеног гола у последњој секунди, подигли главе и победили у борби за треће место.

Велики и мали, хајде да се играмо

У четвртак 12. октобра одржана је манифестација „Велики и мали хајде да се играмо“.

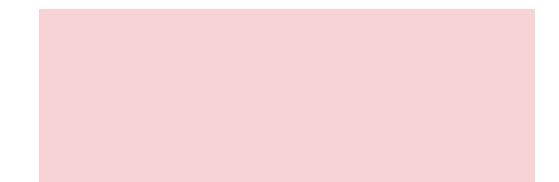
Организовано је још једно дружење родитеља, ученика и наставника Grade 1 и Grade 2.

Опробали су се у полигонима спретности и брзине, такмичили у пикаду.

Показали су своје вештине, умеће и провели дивно топло поподне у дружењу остварујући још бољу сарадњу са целокупном заједницом „Руђер Бошковић“.

Бадминтон

У суботу, 14. октобра, Зрењанин је био домаћин Међушколског бадминтон турнира. У сали ОШ „Жарко Зрењанин“ такмично се велики број ученика из 39 школа из целе Србије. У појединачној конкуренцији, у категорији дечаци VII-VIII Ђорђе Омрчен 9Б је представљао нашу школу и освојио 3. место – бронзану медаљу! Желимо му још много успеха у такмичењима која долазе.

Три медаље за наше ученике

Прошлог викенда је у Националном центру на Ади одржан ХХIII Куп града – Трофеј Београда 2023. Рекордним бројем учесника потврдио је тако свој статус као најпрестижније домаће такмичење у бадминтону поред Првенства Србије. Наши ученици су учествовали другог дана и постигли запажене резултате.

У конкуренцији дечака појединачно до 15 година, трофеј и златна медаља су отишли у руке ученика Ђорђа Омрчена 9Б (БК Београд). У конкуренцији мушких парова до 15 година, Ђорђе је заједно са другом из разреда Марком Петковићем стигао до 3. места и бронзане медаље. Марко је поред тога освојио и једну бронзу у конкуренцији мешовитих парова до 15 година играјући са Јаном Васиљевићем.

100 година кошарке у Србији

Ове године кошарка у Србији је прославила свој стогодишњи јубилеј постојања. Ова популарна спортска дисциплина има дугу и богату историју у земљи. Јубилеј је обележен разним догађајима и манифестацијама, а Кошаркашки савез Србије (КСС) организовао је свечану прославу у познатој МТС дворани у самом центру нашег главног града. Данас, кад се у Србији прича о кошарци, стиче се јасан утисак да она није постала омиљени спорт само у нашој земљи, већ и део наше културе и идентитета. Ова игра је постала један од највожењијих спортива у земљи. Обележавањем стогодишњица кошарке у Србији треба да нам буде идеална прилика да се подсетимо неких великих достигнућа, талентованих играча и успеха.

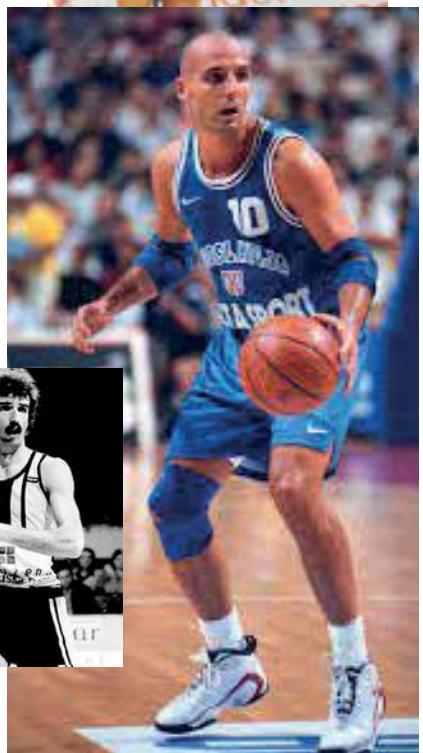
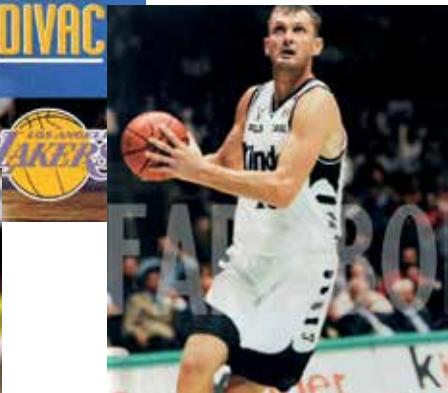
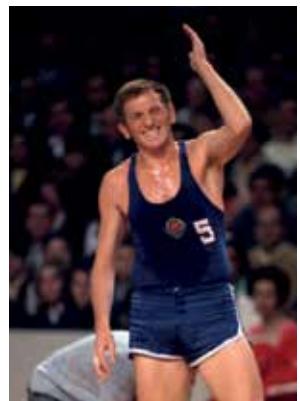
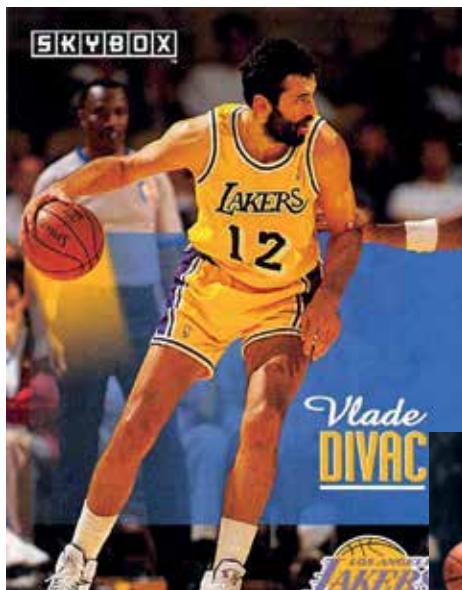
Кошарка је у Србију стигла почетком 20. века и од тада је доживела значајан развој. Игра је прво била популарна само међу локалним клубовима, али је убрзо почела да привлачи све већи број љубитеља. Из тог времена нам се јављају данас легенде Александар Николић, Борислав Станковић и Радivoje Korač које морамо поменути као најбољи кошаркаши тог времена по мишљењу многих. Ове личности су својим радом, талентом и посвећеношћу допринеле успону нивоа кошарке које данас знамо у својој земљи. Током наредних година креће процват за српску кошарку која је постигла изузетне успехе на домаћој и међународној сцени. Освојене су златне медаље на Европском првенству 1995. и 2001. године, Светском првенству 1998. и 2002. године као и сребрно одличје на Олимпијским играма 2004. године. Такође, морамо истаћи и кључне играче тог доба као што су Дејан Бодирога, који се сматра данас једним од најбољих кошаркаша свих времена, Владе Дивац, Предраг Ђаниловић, Александар Ђорђевић, Пеја Стојаковић, Милан Гуровић, Марко Јарић и још многи други који су инспирисали данашње нове генерације кошаркаша и допринели популарности спорта у Србији.

Важно је нагласити и тренере Душана Ивковића, познатији као Дуда који је водио бројне клубове и репрезентацију Србије, Жељка Обрадовића који је један од најуспешнијих кошаркашких тренера у Европи и Светислава Пешића који је играо кључну улогу у развоју српске кошарке. Зато је наслеђе такве кошарке у Србији данас изнедрило једног Николу Јокића који је тренутно најбољи кошаркаш на свету, Богдана Богдановића који је познат по шутирању тројки и Милоша Теодосића који по својој креативности и вештинама организује игру.

Стогодишњица кошарке у Србији је прилика да се исто тако прослави богата историја и успеси овог спорта. Њена популарност и утицај настављају да расту, стварајући нове генерације кошаркаша и навијача који ће наставити да носе српску кошарку у будућност. На крају остаје жељење што нежемо да поменемо све личности које красе кошарку у Србији јер кад бисмо кренули то да радимо сигурно бисмо ушли у прославу двестогодишњицу наше кошарке.

Михајло Девић 9Б

ЕДУ пчелица

Ученици од Grade 1 до Grade 5 су имали прилику да буду учесници радионице ЕДУ ПЧЕЛИЦА. Имали су близки сусрет са живом пчелињом заједницом са циљем да стекну и прошире знања о пчелама и процесу добијања меда, да освеште значај боравка у природи и воде здрав стил живота.

„Буди безбедан, буди слободан“

Школска полицака Ивана Рафаиловић, одржала је у petak 3. јуна предавање о безбедности, ученицима Grade 8.

Предавање је било интерактивно и ученици су имали прилику да поделе своја искуства и мишљења о овој веома важној теми.

Предавање је део традиционалне школске акције „Буди безбедан, буди слободан“ у оквиру које се организују разне, трибине, радионице и посете. Вршињачко насиље, безбедност на интернету, злоупотреба дрога и алкохола, неке су од тема којима се посвећује посебна пажња.

Руђер фест 2023

„Руђер фест“, традиционална манифестација која представља демонстрацију експеримената, дечје креативности, учења и знања из области науке, уметности, културне баштине, екологије и спорта, одржан је у четвртак 1.6.2023. у нашој школи.

Ученици, са својим учитељима и наставницима, водили су наше госте, родитеље и ђаке кроз наведене области на интересантан и поучан начин.

Преко научних штандова где се демонстрирају различити експерименти, штандова уметности који се сваке године труде да буду иновативнији и другачији, посебно место на Фесту имало је и спортско такмичење на Руђер „Surviver“ полигонима.

За забаву и ведар дух задужени су били чланови нашег хора, драмске и пlesне секције.

Дан заштите животне средине

Ученици Grade 1, 2A и 2B, на веома леп и занимљив начин, обележили су Дан заштите животне средине. Својим порукама, подсетили су сваког од нас како да заштитимо животну средину и учинимо је лепшим местом за живот.

Сарађујући, направили су постер са јединственом поруком, а посебно су показали брижност према птицама. За њих су направили колачиће од семенки и поставили их по школском дворишту.

Такмичење у плесу

Ученици Grade 4 су прошле недеље маестрално организовали и реализовали такмичење у плесу. Показали су висок степен креативности и организованости јер су целокупни догађај самостално спровели. РУР ученици и наставници су уживали у предивним перформансима и музичи. Најуспешнији су награђени медаљама, а учесници и публика традиционалним Руђер палачинкама.

Браво за нашу пијанисткињу Софију

Наша ученица София Трифуновић 9Б, освојила је прву награду на такмичењу ученика основних музичких школа у оквиру манифестације „Меморијал Аца Панић“ у Младеновцу и трећу награду на међународном такмичењу у Новом Саду „Исидор Бајић“.

Честитамо нашој сјајној пијанисткињи!

Руђервизија

У среду 14. јуна, ученици РУР програма учествовали су у музичком такмичењу Руђервизија. Уз плес, песму, слаткише и смех, завршили су успешно и у добром расположењу још једну школску годину.

Сребро на европској географској олимпијади

Петар Толимир, ученик наше школе освојио је сребрну медаљу на Европској географској олимпијади.

Завршна свечаност Основне школе

И ове године у позоришту „Мадленијанум“ испратили смо 15. генерацију матураната Основне школе. Након поздравне речи господина Драгана Штулића и директорке Гордане Петковић Срзентић, тог дана на позорници су наши такмичари, на које смо веома поносни, добили Соколске дипломе.

Као и претходних година сарадња наше драмске секције, хора и плеса, по ко зна који пут, одушевила нас је изведеном представом. Гледали смо „Алису у земљи чуда“, а новина су били специјални ефекти који су нас оставили без даха. Глумци, певачице и плесачице измамили су велики аплауз и одушевљење публике. Завршица је припала дефилеу наших матураната и говору ђака генерације. Вече се завршило још једним ватреним поздравом којим смо испратили своје ђаке.

Свечани пријем ђака првака

У Основној школи „Руђер Бошковић”, у четвртак 31. августа, организован је свечани пријем за нову генерацију најмлађих ђака.

Добродошли и најлепше жеље за почетак школовања су им пожелели директорка, учитељице и сви наставници који ће им предавати.

Након програма који је за нове другаре припремила драмска секција наше школе, ђаци су обишли школски кампус, своје учionице, ресторан, балон и школско двориште.

Тимски рад!

Током прве недеље школе Grade 6 и 7 су се подсетили шта чини добар тимски рад. Радећи у тимовима вежбали су collaboration skills и трудали се да буду отворени, стрпљиви, пажљиви, толерантни. На крају радионице саставили су наше team building реченице.

Ко смо ми?

У оквиру прве теме Ко смо ми, током ове школске године, ученици Grade 4 проучавају изборе који се свакодневно праве како би се сачували и неговали здравље. Гостујући предавач, који је прави експерт у овој области, била је др Вера Вујовић, специјалиста педијатрије. У разговору са ученицима, докторка их је усмеравала ка практиковању здравих стилова живота. Ученици су показали велико знање, али и изузетно интересовање да науче нешто ново из ове области. Разговор је завршен са личним плановима и наредним корацима којима ће ученици унапредити своје здравље.

Месец ћелије

Традиционално у Руђеру септембар је месец ћелије. Ученици Grade 8 су и ове године били креативни и правећи грађу ћелије се упознали израдом 3Д модела.

Achtung! Achtung! Herzlichen Glückwunsch!

Честитамо ученицима петог и шестог разреда на успешно положеном испиту из немачког језика и добијању сертификата A1 и A2 KID. Наша школа годинама сарађује са Аустријским институтом и ученицима је омогућена додатна настава, као и полагање испита на крају године. Прави изазов је пред нама, очекујемо да ове године изузетни резултати буду чак надмашени.

English language Exam

Честитамо ученицима Grade 3 и 4 на положеном испиту из енглеског језика и добијању сертификата YLE Starters и YLE Movers.

Ученици су у положили испите са максималним резултатом. Наша школа омогућава ученицима додатну наставу у школи, у виду припремне наставе за испите.

Здрави зуби

У оквиру програма бриге о здрављу, наша здравствена радница Јасна Маликовић одржала је предавање на тему Здрави зуби ученицима Grade 1.

Grade 3 истражује културу других народа

У теми „Ко смо ми”, ученици Grade 3 истражују о културама других народа, поредећи их са културом којој припадају. Светлана Дурова, мама нашег ученика, ученике је на занимљив начин упознала са Русијом, њеним знаменитостима, језиком, познатим лјудима, храном и неким занимљивим чињеницама. Њена гошћа из Сант Петербурга, Ника Кобер, у свом граду предаје арт и ово јој је било једно лепо искуство да то уради и код нас. Са ученицима је имала радионицу о матрјошкама, код нас познатије бабушке. Било је ово занимљиво дружење.

Обележавања Европског дана језика

Ученици Middle Years Programme (MYP) и Primary Years Programme (PYP) Основне школе „Руђер Бошковић“ обележили су Европски дан језика ангажовањем у едукативном догађају који је истакао богатство различитих језика и култура широм Европе.

У духу сарадње и радозналости, ученици су формирали групе и кренули на занимљиво путовање открића са циљем да истраже шаролику лепезу европских земаља и језика који се у њима говоре.

Ученици су се посветили истраживању, откривајући фасцинантне чињенице о европским нацијама, њиховим историјама и многобројним језицима који се говоре на континенту. Опремљени овим новим сазнањима, прионули су на рад, при чему су неки одлучили да напишу информативне есеје, док су други испољили своју креативност осмишљавајући визуелне презентације европских знаменитости и културних симбола.

Ово интересанто искуство учења кроз забаву није се зауставило само на истраживању и креативности – проширило се до саме сржи језика. Ученици су вежбали своје језичке вештине учећи неколико основних фраза из различитих европских језика, негујући поштовање према језичкој разноликости.

Прослава Европског дана језика у нашој школи није само потврда чињенице да је наша школа у потпуности посвећена развијању и промовисању отворености ка различитостима, већ и подсећање да учење може бити изузетно забавно када се приступа с радознaloшћу и креативношћу.

Како ученици настављају да расту и уче, догађаји попут ових служе као вредни подсетници на њиховом академском путовању, подсећајући на важност јединства, разноликости и радости доживотног учења.

Дани хиспанистике

Ученици РYP-а који уче шпански језик имали су маскенбал поводом Дана хиспанистике. Том приликом маскирали су се у истакнуте личности и симболе хиспанске културе као што су Фрида Кало, Пабло Пикасо, матадор, бик, фламенко играчице, Рафаел Надал, Зоро, краљ Шпаније, маријачи свирач, Мексиканац, Росалија, Шакира. Дефиловали су у дворишту уз пригодну латину музику, док су их другари из публике подржавали аплаузима. Свако се представио на шпанском језику и представио своју маску, а неки су имали и мини наступе. Изабране су најбоље маске од стране жирија. Прве три награде освојили су фламенко играчице, матадор, Пикасо и маријачи свирач. Награде су биле шпански слаткиши и сликовница на шпанском језику за прво место.

Предавање о хигијени

У уторак 24.10. ученици Grade 1 и 2Б су имали предавање на тему хигијене. Медицинска сестра Јасна Маликовић је говорила о значају одржавања личне хигијене и хигијене простора у којем ученици бораве. Ученици су упознати са значајем прања руку, зuba. Сазнали су шта су то вируси и бактерије и како се преносе разне болести.

EU Code Week 2023

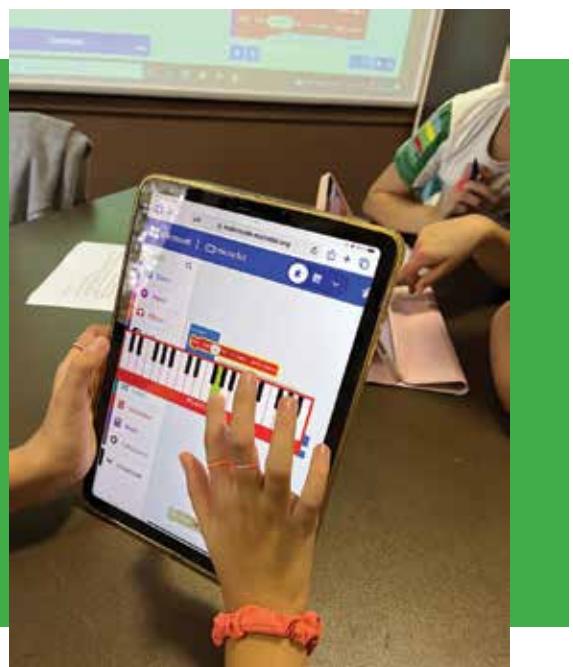
Ученици Grade 5 који похађају КАШ програмирање ове године су учествовали у Европској недељи програмирања, EU Code Week 2023, коју су покренули 2013. године млади саветници за Европску дигиталну агенду.

Европска комисија подржава Недељу програмирања ЕУ као део своје стратегије за јединствено дигитално тржиште. У Акционом плану за дигитално образовање комисија посебно подстиче школе да се придрже иницијативи. Циљ је помоћи већем броју младих да савладају основе програмирања и рачунарског размишљања.

Поред ученика наше школе, учествовало је и много других школа из Европске уније, а све наше активности се могу видети на магији.

<https://codeweek.eu/events>

Ученици Grade 5 су ове године користили Microsoft Microbit симулатор за свирање дечијих песмица. Они су најпре читали нотни запис песама, па су ноте и њихово трајање преводили у дигитални запис. Комбиновањем блокова за записивање кода и дугмића на микробит симулатору ученици су преписали по две композиције које су радо слушали.

Дабар за основце

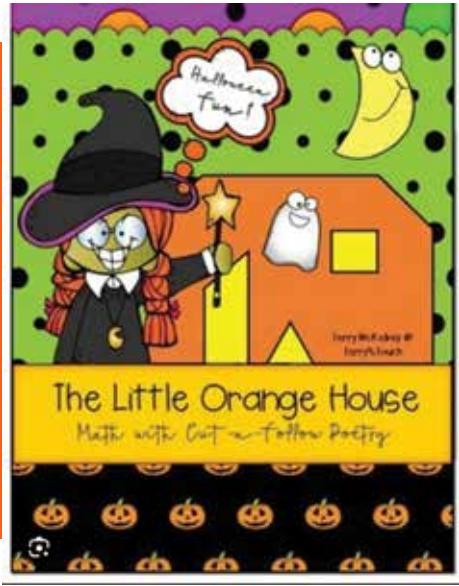
У нашој школи одржано је међународно такмичење из рачунарске и информатичке писмености за млађе и старије основце. Организује се на два нивоа, школски и републички, а концептуално је тако да код ученика развија алгоритамски начин размишљања, правилну употребу информационих технологија и њен утицај на друштво. Сви учесници су показали одличне вештине логичког решавања проблемских задатака и допринели ширењу и популаризацији рачунарства и информатике.

Jack O' Lantern – украшавање бундева од папира

Ученици Grade 6 су 31.10. на креативан начин обележили Halloween правећи и бојећи бундеве од папира. Након испричане приче о страшној вештици која је залутала у хладну шуму и правила своју кућицу како би се сакрила од ветра, ученици су наставили своје активности уживајући у слаткишима.

MYP радионица

Наша школа била је учесник MYP радионице одржаној у Бечкој интернационалној школи. Школа је била домаћин за 16 радионица са преко 300 наставника из 32 земље широм Европе и Африке. Наши наставници математике Драгана Стојчић била је учесник радионице категорије 3 – Управљање оцењивањем. Поделиће са нама нова сазнања и искуства стечена током овог инспиративног периода.

Све што желим у овом тренутку

„Стварно нећеш?”

„Не.”

„Знаш, лепо је напољу. Могла би да изађеш.”

„Нећу.”

„Добро.”

Врата се залупе. Коначно је мир и тишина. Све што желим у овом тренутку је да будем сама.

Тренуци су ствари којима никад не смеш да верујеш, барем не у потпуности. Желиш нешто у тренутку, а после тај тренутак прође и - гле чуда! - имаш ствар коју нећеш ни да погледаш. Зато, када нешто урадим у тренутку, обично зажалаш. Минулу тренуци се деле на две групе - дobre и лоше. О лошим никад немој да мислиш, барем не добровољно. Больје би им било да остану заборављени. Добре тренутке гледај као да су јато неких галеба, брзо дођу, брзо оду, ако су били ту, остаће нам у сећању још неко време.

Будући тренуци. Могу да се одреде тобом или било ким око тебе. Идеални тренуци (из перспективе рођака) испуњени су децом (никако усвојеном) и породицом. И иако разумем то, не разумем зашто се то једино гледа ако је у питању будућност. Као да је то једино што је битно, у овом тренутку па надаље. То стварно не разумем.

Ипак, најважније је да одређујеш тренутке које ти доживљаваш (ако можеш). То је најважније.

Врата се отворе.

„Баш је штета што ниси пошла са нама, одлично је било. Шта си уопште радила овде?”

„Размишљала сам.”

„О чём?”

„О тренуцима.”

Станислава Подробњак 9А

Андреја Поповић 7Б

Александра Ђорђевић 8Б

Драго детињство,

Ти си свет пун шарених дуга, магије и креативности. Време где је све могуће ако имамо мало маште. Али овај свет полако бежи од мене, сваки дан све брже и брже.

Моје детињство је пуно дивних сећања и испуњено маштом. Дозволите да вас поведем са собом на далеки пут дубоко у своја сећања. Када сам био мали, можда сам имао две или три године, стално сам доносио кући неке мале гуштерчиће. Они су били шарених боја и то се мени баш допадало, али мојој мами се никако није свиђало, она се озбиљно плаши рептила. Једно вече донео сам гуштера као и иначе, али овај пут ми је побегао. Мене то није пуно занимало и само сам наставио са игром. Међутим, ја нисам био тај који ће наћи гуштера већ моя мама, у ствари можда је боље рећи да је он пронашао њу. Док је моя мајка читала новине и пила кафу, видела је нешто чудно у ћошку ока. Мала шарена глава је вирила иза шољице њење кафе. Њен врисак је одјекивао кроз цео комшилук. Наравно, грдили су ме, али такви тренуци остају у сећању доживотно. Такве ствари мени недостају, та моћ да урадимо шта год пожелимо са својом маштом, та лагодност да немамо никакву бригу на свету. Скоро смо одрасли, тога више нема. Сад су сви озбиљни и другачији, нико нема то зрно маште.

Желим, чак и ако некад морамо да кажемо збогом детињству, да свако од нас још увек има тај мали деџији глас у глави који жели све да проба и да види.

Богдан Милановић 9Б

Памет

Не треба питати бакицу
- прочитај ми једну страницу.
Не треба питати секицу
да ми прочита једну страницу.
Него узмеш сам књигу
и прочиташ.

Александар Павлићевић 2Б

Elizaveta Chuikova 7А I

Andrej Kovacevic 7A

Божић у мојој породици

Божић је највећи и најрадоснији хришћански празник. Мојој породици и мени овај празник је најдражи и зато га увек прослављамо у весељу и срећи. Сваке године са много пажње припремамо се за прославу и у томе ужива цела породица.

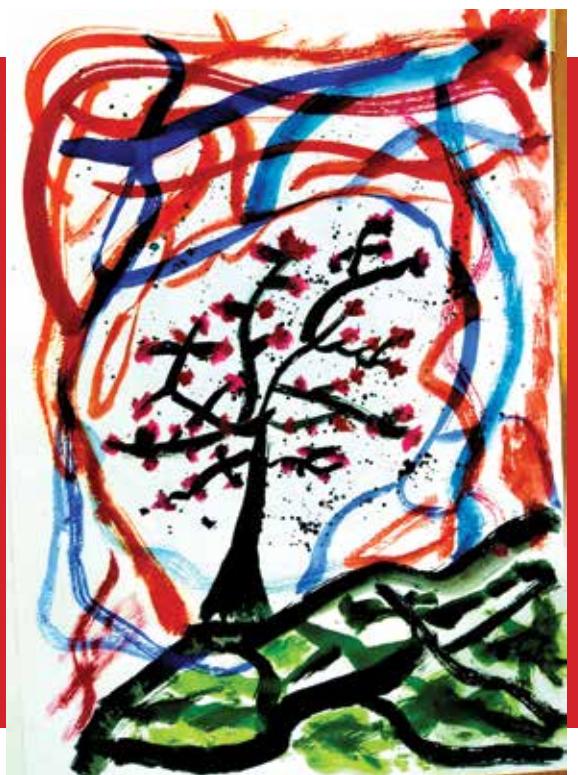
Ми Божић славимо на неки посебан начин. Неколико дана пре, моја мама и ја, спремамо и направимо план шта ће све бити од хране јер код нас је на Божић трпеза најбогатија и традиција нам је да је сваке године другачије украсимо велики сто где све послужујемо. На дан Божића моја породица има традицију коју практикујемо годинама. Рано ујутро мама спрема доручак и чесницу. У то време долази мој брат од стрица који у ходнику баца пшеницу уз коју говори поздрав Христос се роди, а ми одговарамо са Ваистину се роди. Сви заједно седамо за породични доручак, ломимо чесницу и тражимо дукат који је мама претходно у њу убацила, а ја ретко кад тај дукат извучем. Након тога ја одлазим код свог стрица у улози положајника. С обзиром да не могу да једем рано ујутро кад мама спрема доручак ја то добро надокнадим код стрица. На ручак одлазимо код деде и тетке где обично ја будем тај који извуче дукат. У гостима код деде не једем много јер се чувам за наш традиционални ручак. На нашој трпези буде разноврсна храна од печења, салата до разних кифлица. Сваке године себи кажем да нећу да претерујем, али на крају су очи увек гладне. За трпезом волимо да разговарамо, а када завршимо са ручком тад размењујемо поклоне. Код нас сути поклони ситнице којима желимо да обрадујемо једни друге. На Нову годину буду много већи поклони, иако ја мислим да поклоне треба размењивати управо на Божић. Дан завршавамо тако што се ушушкамо и гледамо неки божићни филм и направимо праву божићну и зимску атмосферу. Тата у томе, нажалост, не учествује јер не воли филмове тог жанра. У суштини те филмове највише волимо мама и ја и у томе уживамо јер је очигледно у нама јак празнични дух. Мислим да никада тај дух нећемо изгубити.

Божић у нашој породици заузима важно место. То је дан када смо сви на окупу и када се трудимо да једни друге усрћимо и улепшамо дан. У доживљају сваког верника ово је најрадоснији хришћански празник.

Жељко Кељановић 8Б

Игњат Докмановић 9А

Liang Jinhong 9C

Кад сам био мали веровао сам

Кад сам био мали, веровао сам у Деда Мраза. Трудио сам се за Нову годину увек да будем што дуже будан како бих га видео, али ме увек преварио сан.

Једне Нове године чврсто сам одлучио да не заспим и останем будан читаву ноћ. Играо сам игрице, чекао сатима док нисам споља заучуо звук петарди. Изашао сам на терасу и посматрао ватромет који је трајао сигурно десет минута. Када сам се вратио са терасе, испод јелке стајали су поклони. Питао сам се да ли је могуће да га опет нисам срео и како је тако вешт да ме увек превари. На који начин да му доскочим и видим га кад дође у нашу кућу. Толико сам прича слушао о њему, а никако да га видим. Тражио сам га по кући, завиривао у сваки ћошак и није га било. Када сам се вратио до јелке угледао сам маму како додаје и спушта поклоне. Раствујко сам се схвативши да Деда Мраз ипак не постоји, иако сам дубоко веровао у то.

Отада се и даље радујем Новoj години и поклонима. Пишем писмо Деда Мразу знајући да то писмо чита моја мама. Ипак, веровати можемо у шта ми желимо, битно да је да нам је лепо.

Лазар Пендић 6Б

Кристијан Николић 7Б

Драга Ана,

Нисам била раније у прилици да нешто више сазнам о твом животу, прочитавши твој дневник много сам се растужила. Пре свега желим да ти кажем да си најхрабрија девојчица за коју сам чула и да треба да будеш поносна на себе. Прочитала сам неколико твојих писама и није ми дugo требало да схватим колико си била тужна и несрећна. Жао ми је јер ниједна тринаестогодишња девојчица није заслужила да јој се то деси.

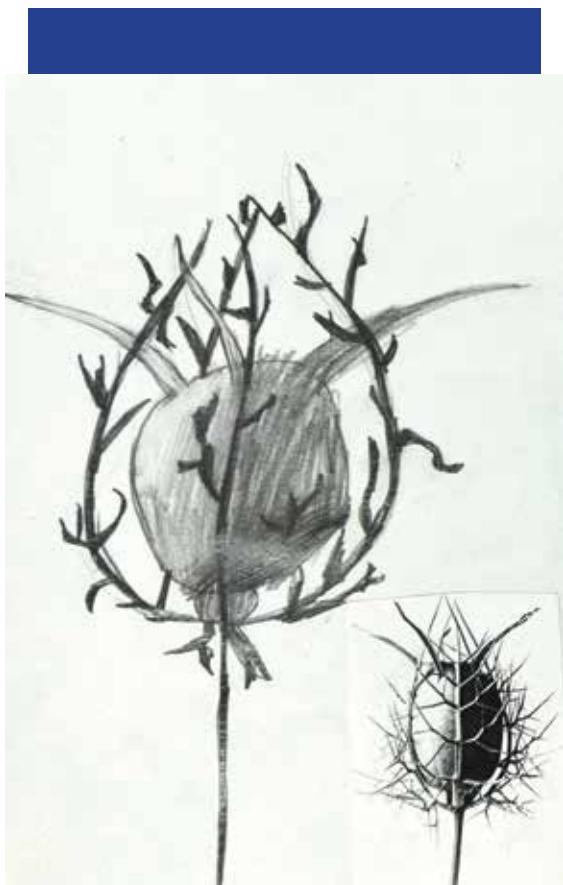
Имамо исто година, невероватна ми је та идеја коју си добила да пишеш замишљеној другарици која се зове Кети, али верујем да је то био једини бег од реалности коју си преживљавала.

Често сам се питала како се ти заправо осећаш. Колико ноћи си преплакала у својој малој соби сама, у мраку, утишини, а да то ниси хтела да пренесеш на папир. Верујем и да је твоја Кети од тебе хтела да чује и о лепим данима, како ти је било у школи, да ли имаш неку симпатију и о свим осталим темама о којима тинејџерке причају међу собом. Вероватно си и ти о томе некада маштала. Жао ми је што то ниси то доживела. Толико ми је тешко да схватим колико дugo ниси комуницирала са децом, а да то није била твоја сестра. Схватам да ти је било потребно да имаш пријатеље, барем једну другарicу коју си нашла у Кети. Тешко ми је само и да помислим колико си морала да будеш тиха и неприметна како вас не би пронашли. Тад распоред који сте имали, када можете да се крећете по кући, у које време сте слободни да причате како вас нико не би чуо. Ужасавајуће је и помислити на то. Жао ми је што ти је украдено детињство. То не треба никада виђе никоме да се деси. Волела бих да знаш колико деце и одраслих ти се сада диве и колику подршку имаш од свих који знају за твоју причу. А сви ми сада смо захваљујући твојом причи схватили колико је тешко било свим Јеврејима у Другом светском рату.

Претпостављам да је теби и твојој породици сваки дан пролазио у страху да ли ће вас ухватити. У твојим редовима које си исписала осетим страх и неизвесност коју си имала.

Драга Ана, својом причом си проширила свест о томе колико је нечији живот тежак и кроз шта су нека деца морала да прођу. Ти си опомена и лекција свима нама да не дозволимо да се овакве страхове икада више понове.

Доротеја Дефранчески 8Б

Elizaveta Chuiikova 7А

Лана Лазовић 7Б

Збогом, детињство

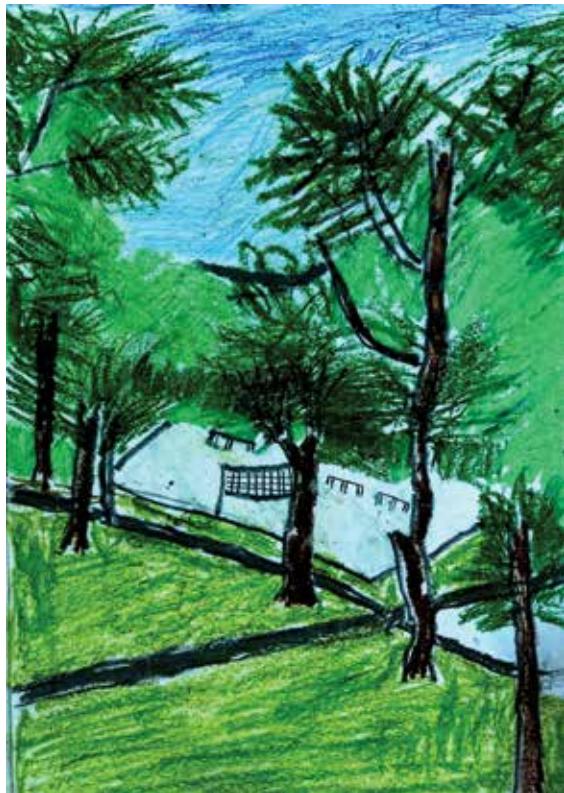
Цело своје детињство провела сам у жељи да будем одрасла. Мислила сам да бих онда могла да радим шта год хоћу, да би живот био лакши. Нисам схватила да сам најлепши део живота изгубила на беспотребне бриге, да нисам уживала у детињству.

Све бих дала да се само једном вратим у рано детињство. У безбрежан свет игре, забаве и повремених несташлукова. Желела бих да се поново вратим у друштво својих другара из вртића. Да се поново играмо луткама, аутићима, да се мало смејемо, љутимо, поново смејемо. Сећам се да нам је игра била највеће благо. Чак кад би нам васпитачица рекла да је време за игру готово, да је време да се иде кући, ми бисмо се правили да је не чујемо. Желела бих да сваког викенда идем код баке, да ми прави палачинке. Да се играм са њеним мачкама и псима. Посебно сам волела и када бисмо ишли у дуге шетње поред реке, када бисмо причале о животу. Она ме је научила најбитније лекције, животне лекције. Желела бих да се вратим у први разред, када смо се сви заједно дружили. Нисмо знали шта су оговарање и трачеви. Тада је школа била место у које сам радо долазила. Постоји толико анегдота које ће ми остати у сећању. Рекреативне екскурзије на Златибору, Палићу и Копаонику, групни пројекти, јурњава по малом дворишту, певање, играње - заједно су ствари којих се често присећам. Желела бих да се вратим у стан у којем сам живела кад сам се тек преселила у Београд. Стан је био мали, али је имао велику емотивну вредност за мене. Кад бих се поново прошетала у улици тог стана, сва сећања би ми се вратила, ја бих се вратила у један део детињства.

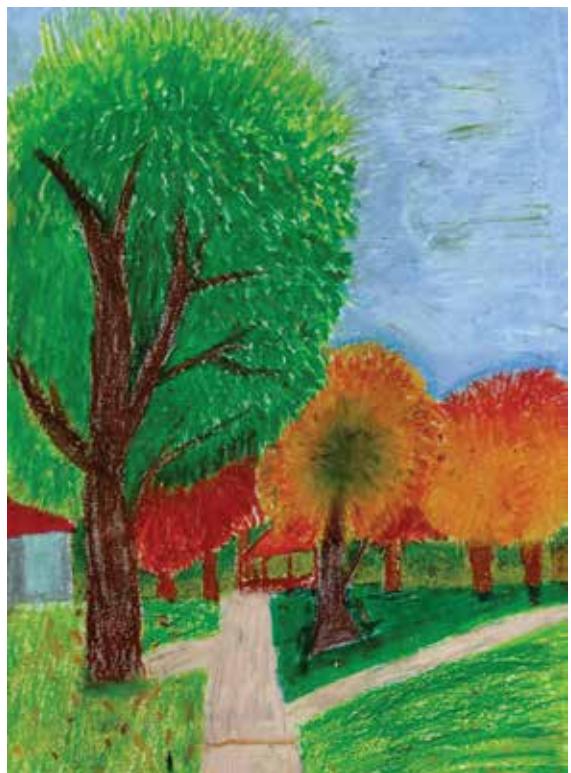
Детињство је прошло бразином светlostи. Толико сећања која полако бледе, толико другара са којима више нисам у контакту, толико викенда које нисам провела код баке и толико станара који су живели у мом старом стану после мене. Ја сам детињство провела у бригама, а једини посао ми је био да уживам. Сада, једино ми је остало да уживам у будућности. Да ми сваки тренутак буде диван и да ми остане у сећању. Збогом, детињство, хвала ти за све, увек ћу те се сећати радо.

Воли те и грли твоја Соња.

Соња Пијановић 9Б

Hang Chenjie 9C

Странислава Подробњак 9А

Мартин Николић 7А

Софја Трифуновић 9А

Не знам да ли је то била грешка

Уз све бројне врлине које човек има, поседује и једну ману - склоност ка прављење грешака. Али, понекад, те грешке умеју да се десе у неким чудним ситуацијама где ми доста преиспитујемо да ли је то заправо грешка.

То се мени једном десило и испричачу вам како. Када је човек мали и не зна ништа о свету око себе, он уме да поквари или поломи неку вредну у својој кући. Такав сам био и ja. Трчао сам тог дана по кући, имитирајући Индијанца, и случајно сам сломио једну врло драгоцену чашу, обложену златом. Пљас! Гомила стакла и један златни омот пали су драматично на под растављајући се у милионе ситних комадића који сада бескорисно леже на поду. Ja сам скинуо своју капу, окренуо сам се, већ замишљајући онај бесни поглед на лицу своје маме. Срећом, мам није била код куће. Како бих избегао неизбежну ситуацију, покушао сам да средим овај неред. Прескочио сам делове једну чашу, узео сам усисивач не бих ли тако брже средио ствар. Добрих сат времена касније под је сијао попут новог новцата аута. Када је дошла моја мама питала ме је шта сам радио. Онако мали гледао сам јој право у очи размишљајући како да јој се не промени израз на лицу. Сврбела ме је рука, кренуо сам да се знојим, али сам се ипак смирио и рекао јој да сам се играо Индијанаца. Она ме је загрлица, онаквог малог и отишла је нешто да ради.

Сад, да ли ви мислите да је мама схватила шта се десило или да ли би се нешто драматично дододило тог дана да је нисам лагао? Не знам, као што сам и рекао, али знам да постоје „беле“ лажи.

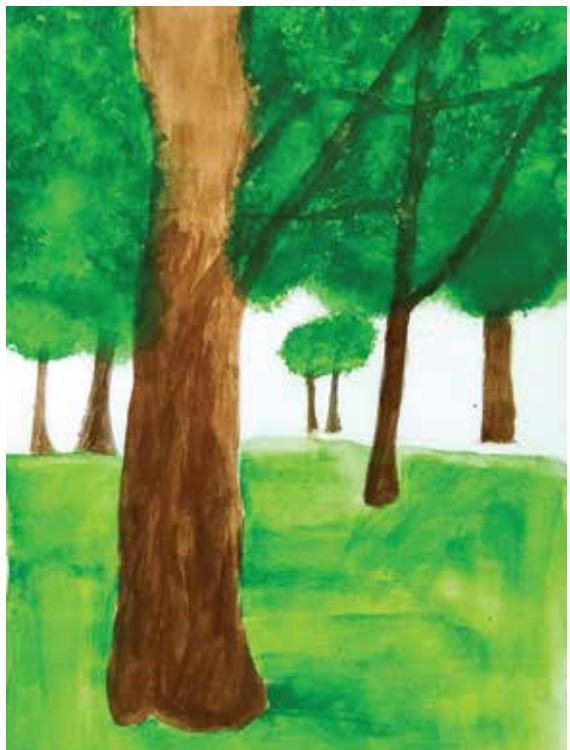
Виктор Лука Крчевинац 7А

Моја жеља

Моја жеља
чисто плава
малена ми
пуна глава
ноћу будна
све до дана
око гледа
и не спава
аљ од жеље
ни трага
ни гласа.

Миа Дедић 2Б

Shani Goldman 9А

Mao Junjie 9C

Константин Бишевач 7А

Моја омиљена животиња

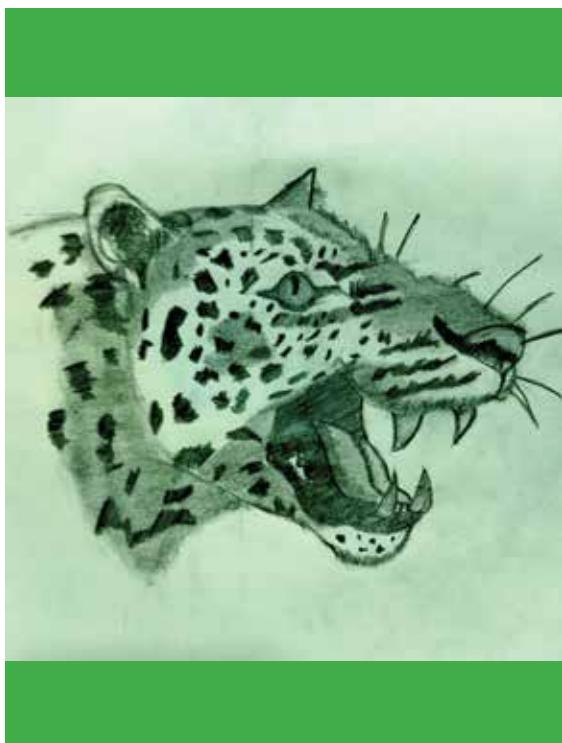
Да ли сте се икада запитали зашто пси не говоре? То је због тога што се љубав показује делима, а не речима. Зато су они и моје омиљене животиње.

Имам пса Лоли. Лоли је, као и сваки други пас, увек уз мене и у лошим и у добрим данима.

Мој мали сапутник кроз живот и срећу свако јутро ме буди за нови дан, који ће због ње бити изузетно посебан. Када ујутру устанем, кренем да се облачим, онако уморна, могу да схватим да Лоли никада није уморна, јер свако јутро ми узима чарапе, гризе их и вуче по кући. Никада се не могу наљутити на њу, јер својим магичним тамнобраон невиним оцицама, поништи све што је урадила. Њено срце је минијатурно, али у њега може стати више него у људско срце и сваки гласан, али мали откуцај је за једну њену посебну особу. Када се вратим из школе, мој најбољи пријатељ ме дочека гласним и пискавим лађањем и скакањем. Након што успем да уђем у кућу и прођем поред минијатурне госпође, узмем је у руке, испричам јој сва дешавања, а она све саслуша, а кажем јој чак и неке највеће тајне. Немојте да ме кривите, она то никоме не може да каже, зар не? Након што смо се Лоли и ја испричале, она баш као права елегантна дама оде до тоалета, разнесе сав веш из корпе, затим легне на њега, елегантно се испуки и заспи на њему. Након њене топле поподневне дремке, Лоли се врати код мене да се помази са мном, оде да се наједе и врати се код мене и пита да ли сам можда прогустила неки део у мојој причи. После причања са мном, она се врати на спавање, као и ја.

Ако се питате када ћемо се растати, одговор је да се то неће десити никада. Не разумем зашто мама и тата помињу заљубљивање и ишчекују знатижељно којој ће се то прво догодити.

Наташа Радаковић 7А

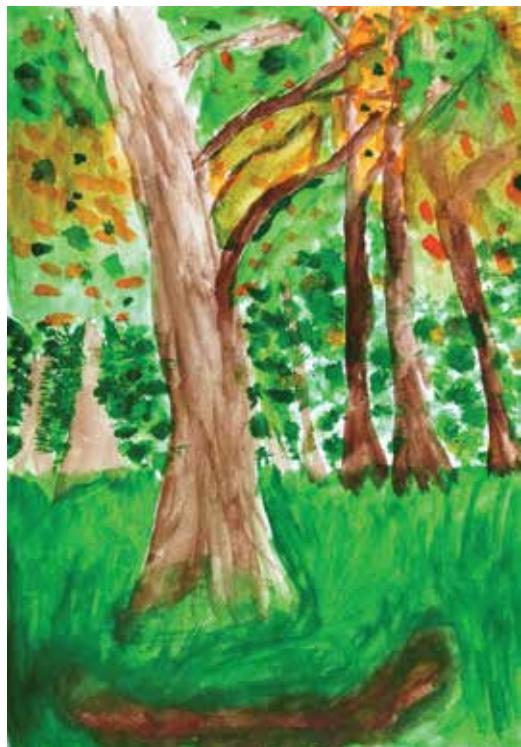
Maxim Nebyvaev 8A

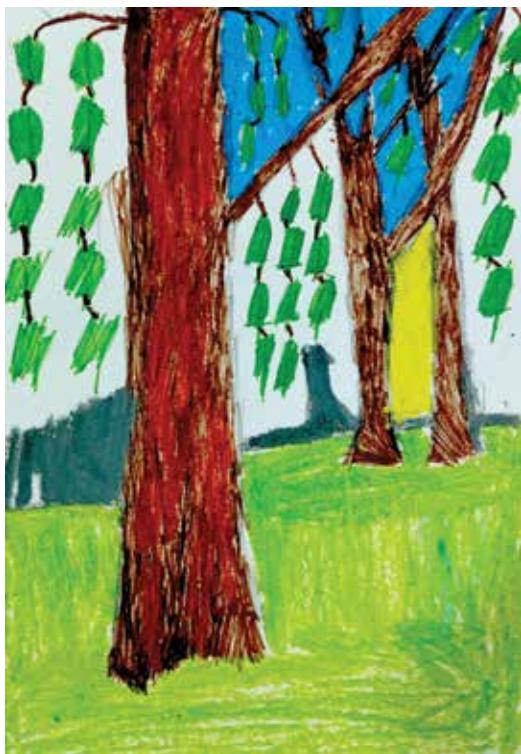
Maxim Nebyvaev 8A

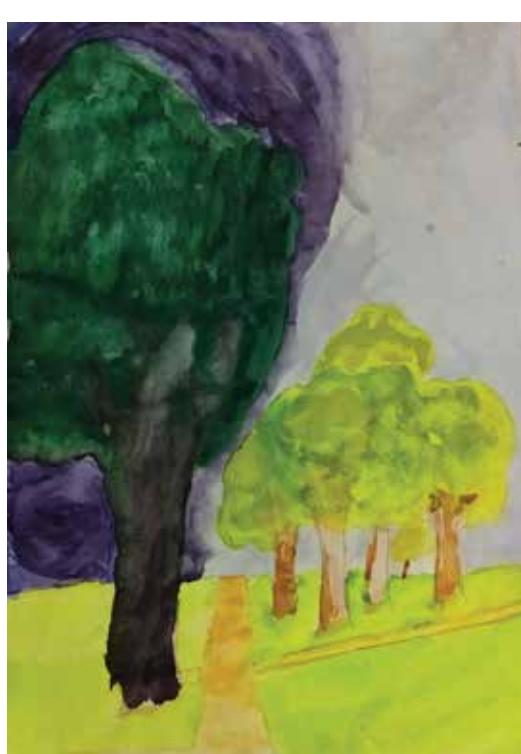
Филип Милићевић 9А

Вукан Васић 9А

Yaozhou Zeheng 9C

Софја Трифуновић 9А

Моја омиљена животиња

Љубав с мојом омиљеном животињом почела је пре тачно пет година када сам добио пса.

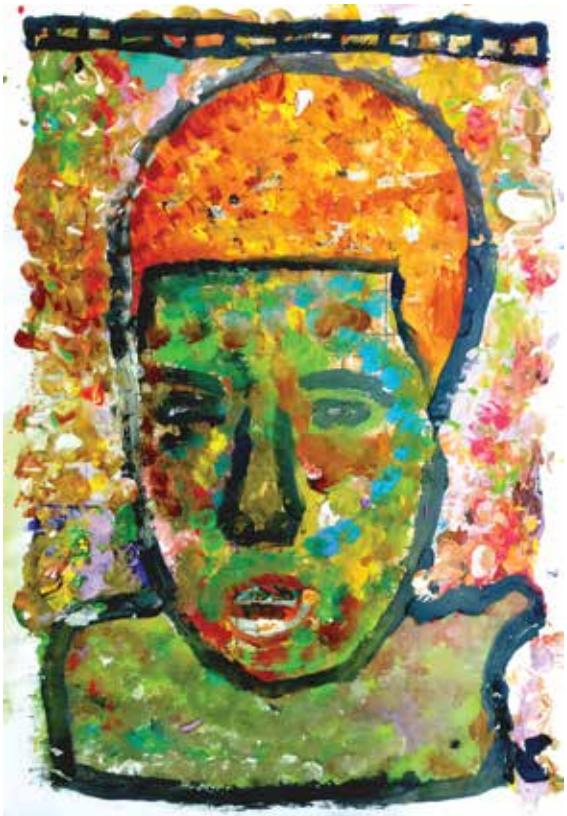
Мој пас се зове Јуца, иако има 70 кила. Тако ју је назвала моя сестра која је тада имала пет година и није знала коликић ће наш пас постати. Назвала ју је тако зато што се римује са куца.

Јуца није имала баш срећно „штенство“. Мој тата никад није гајио нека осећања према псима, док су је се остали бојали с почетка, не схватајући да се она исто тако њих боји. Недуго након што је дошла 11.10.2018. код нас, шетали смо Јуцу по Сењаку и налетели на уличног пса који ју је ујео. Одмах смо је одвели код ветеринара и вратила се кући са огрлицом око врата која спречава псе да се чешу. Следио је мој омиљени догађај са тим псом. Јуцу је све јако болело након те мале операције. Јуца је легла на кауч цвилећи. Свима је било жао, тако да смо сестра и ја смо легли поред ње и спавали тако до изјутра, прилепљени уз Јуцу.

Јуца је једна велика пројдерљивица. Једе све од смрдибуба до крпа. Једном приликом смо је ухватили на делу док је јела наше купаће. Сваки пут кад једемо, она само седи иза нас, гледајући нас оним слаткотужним погледом.

Мени ће моја Јуца куца-пројдерљивица увек остати у сећању.

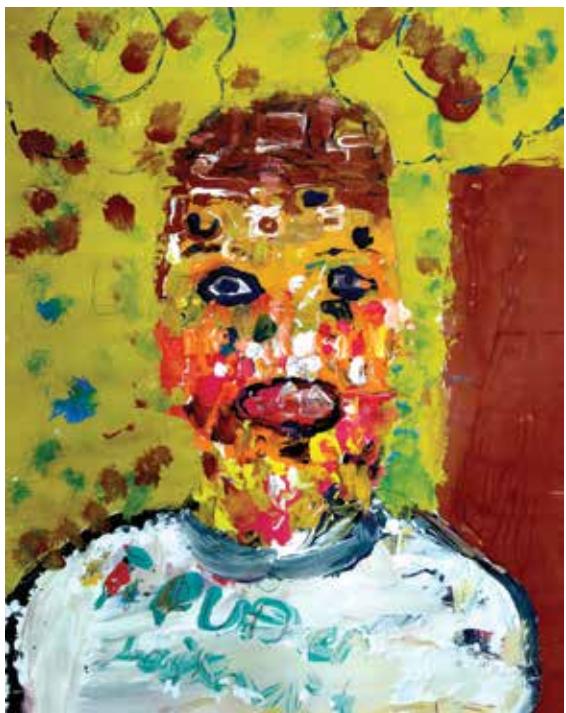
Андреј Ковачевић 7А

Андреј Савић 7Б

Maxim Nebyvaev 8А

Mameja Ђокић 7Б

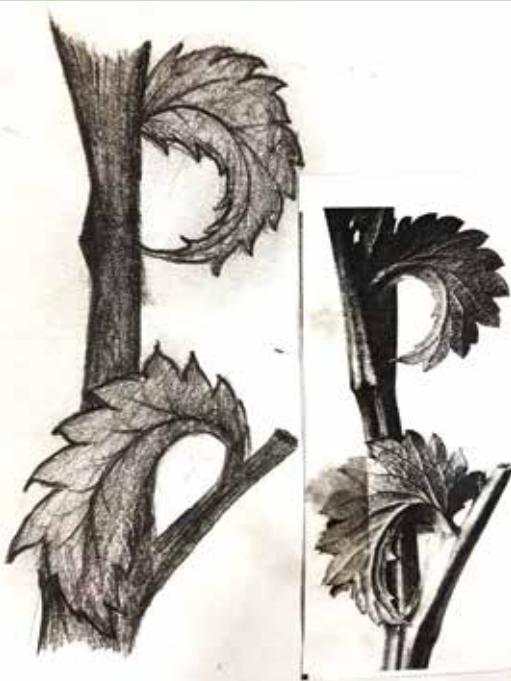

Завирите у мој Прокин гај

Увек смо се знали и волели, али нисмо могли да се организујемо за место виђања и дружења. Све до једног дана. Дружили смо се на тренинзима и понекад у неком парку, али се нисмо осећали толико слободно. Виђали смо се на разним местима, али нисмо могли да пронађемо право. Моја дружина и ја бисмо сваки пут кад бисмо се видели заиграли рукомет, па макар били у тржном центру. Ишли смо на разне терене, али нам је увек исто сметало. То су били људи. Сваки пут када урадимо нешто „лудо“, али из шале, сви људи су нас веома чудно гледали и коментарисали. Једног дана смо се окупили на клупи како бисми размислили о том свом магичном месту за виђање. Пробали смо на сваком месту сем на једном. И та локација је, веровали или не, у Земуну, на месту где је клупска канцеларија има један терен. То место се зове Хала Пинки. Нас седморо смо сакупили новац и резервисали терен на два сата и 35 минута. И отада, ту смо увек могли да будемо своји и неометани. Ту је слобода непроменљива и свеприсутна. Увек заиграмо рукомет и свако од нас уме да каже нешто смешно. Кад се уморимо, седнемо на терен, раширимо се, и засмејавамо једни друге.

Овај наш Прокин гај показује да је увек битно са ким си, са којим људима волиш да проводиш време јер ти веома значаје. Тада и терен спортског центра озелени и одјекује цвркотом шумских птица.

Марија Радић 7Б

Лана Лазовић 7Б

Maxim Nebyvaev 8А

Рајко Стамојловић 7Б

Све што желим у овом тренутку

Док професор објашњава неку формулу, гледам тмурно небо кроз прозор. Обухвата ме тај исти сан, само за овај сан није потребно да спавам.

Седим на аеродрому са три велика кофера поред ногу. Гризем усну нервожно, не могу ни на вољени телефон да се фокусирам.

„Лет Београд-Берлин,” каже фини жена преко звучника. Или Београд-Њујорк, Београд-Осло, није ни битно. У сваком случају, тај лет је исти онај на мојој карти. Обузима ме срећа: Коначно.

Из мисли ме ишчупа глас професора.

„Драго ми је што ти се свиђа школска башта, Трифуновић,” обрати ми се саркастично. „Можеш да јој се дивиш и касније. Концентриши се, ти си будућност ове земље.”

„Сигурно”, промумлам.

„Молим?”

„Ништа” Београд-Њујорк, помислим.

Понекад, док идеј кући тридесетстројком, желим да останем овде. Слушам небитне разговоре других људи и помислим: о „Ово није тако лоше! Уписаћу се на факултет, знам да могу, и...“

А онда?

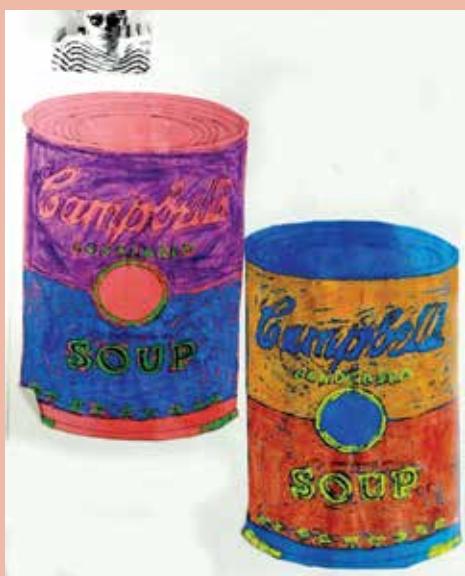
Сетим се, са некаквим поражавајућим осећајем, изморених лица студената. Сетим се јака, рођака, стрина који жале оно што (ни)су постигли пре пет или 20 година.

„Па, то је живот”, уздахну са неким тужним осмехом.

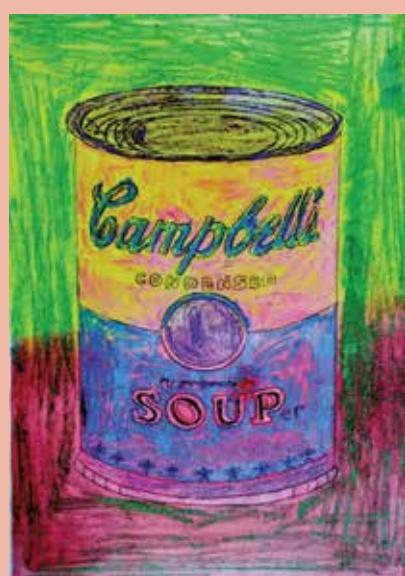
Ја не желим тако да се смешим. Засад ми сан остаје исти. У овом тренутку - Београд-Њујорк.

Тамо, негде, било где. Далеко.

Софija Трифуновић 9А

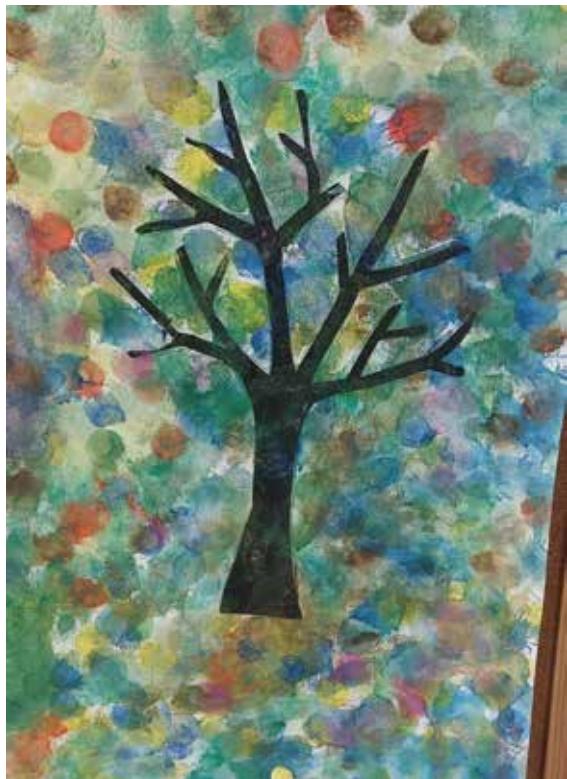
Виктор Лука Крчевинац 7А

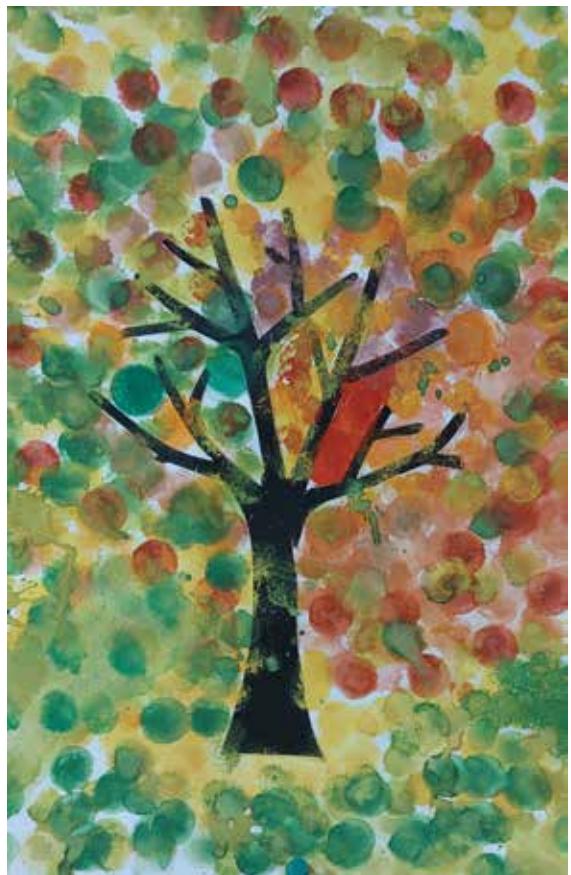
Мартин Варзар 7А

Радови РУР

Лена Шћеповић 3А

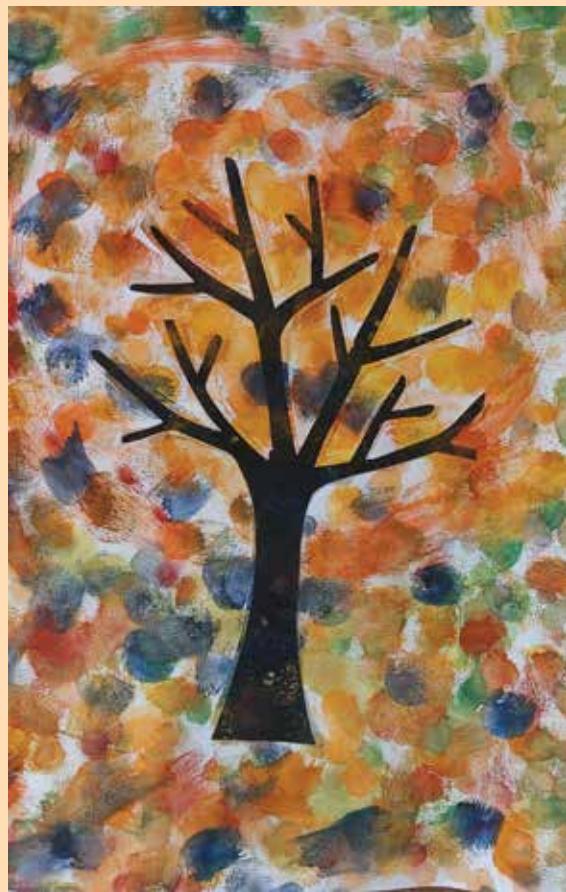
Kevin Qi 3А

Јесење листиће Grade 3A

Јежеви Grade 3A

Симона Поповић 3A

Вук Пајковић 3A

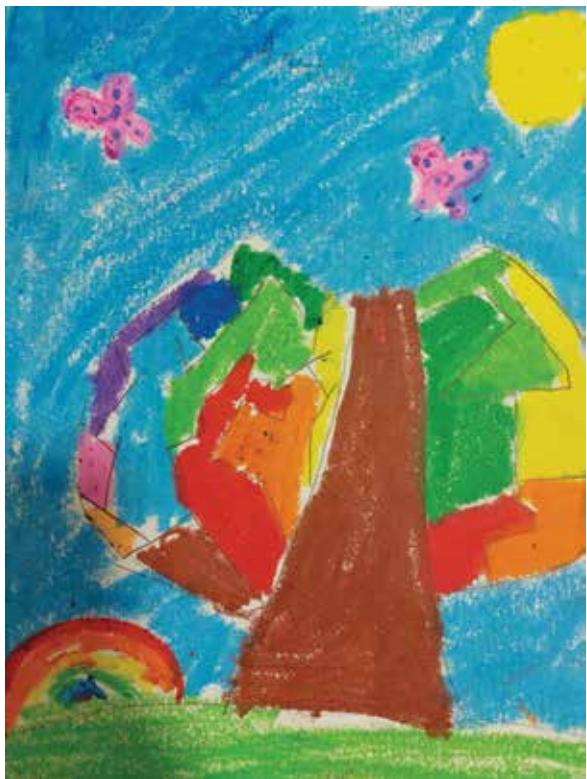
Новогодишње честитке Grade 3A

Новогодишње коверте Grade 3A

Паунови ЗА

Алиса Аюкигитова 3А

Емилија Милић 3Б

Луција Јукоковић 2А

Вук Романдин 4Б

Јања Кецман 5Б

Анастасија Дурова 5Б

Аурора Елена Крчевинац 5Б

Душан Јовановић 5Б

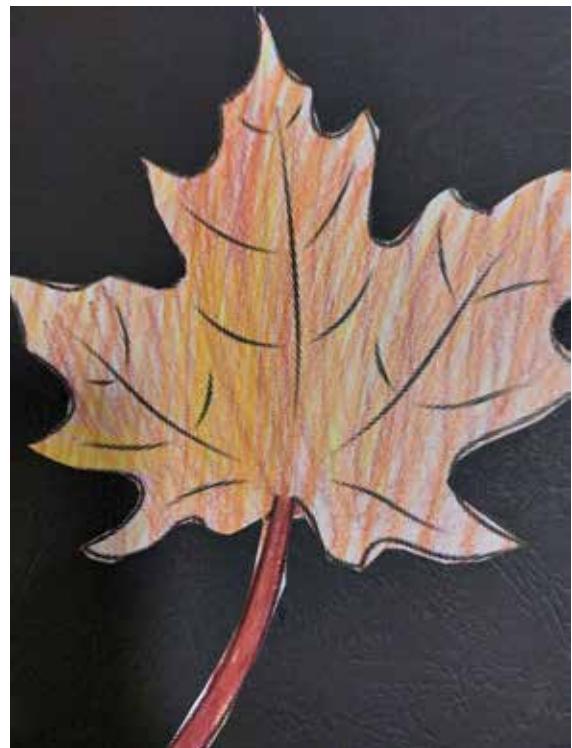
Леона Беговић 5Б

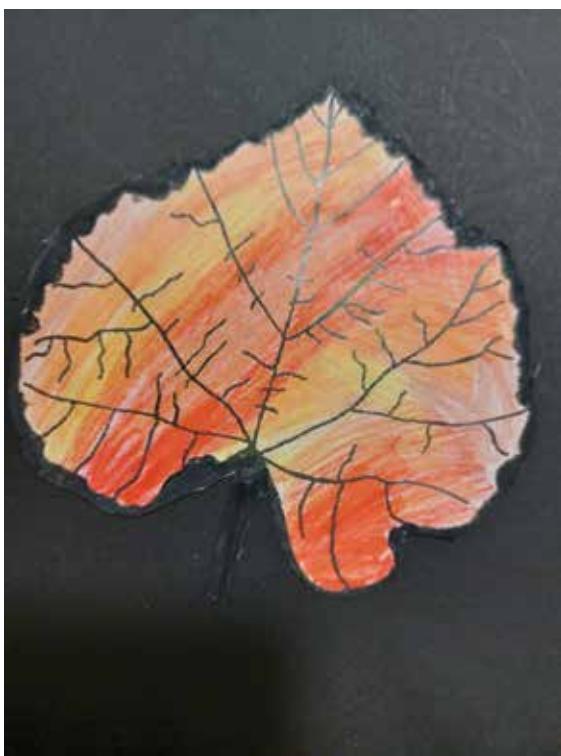
ЛАЛЕ БОЈАН МРДАК 5Б

Емилија Милутиновић 5Б

Јаков Биргер 5Б

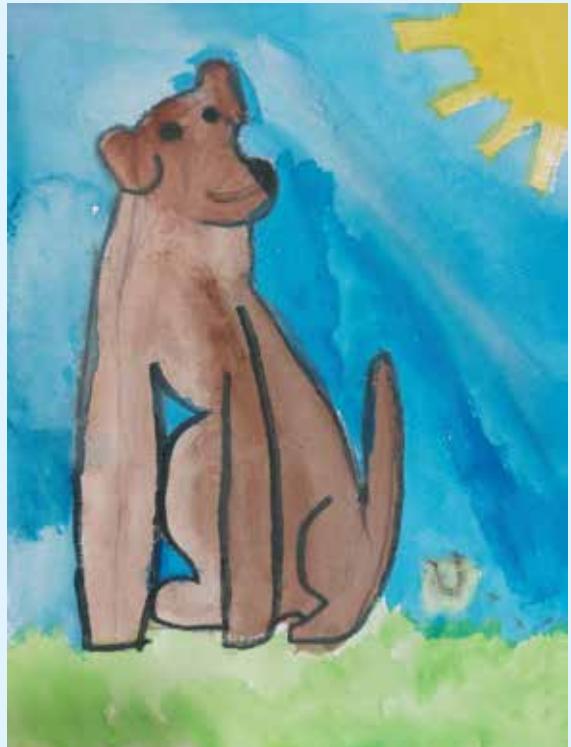
Петар Берковски 5Б

Стефан Јуришић 5Б

Аурора Елена Крчевинац 5Б

Петар Милић 5Б

Мария Маринковић 5Б

Петар Милић 5Б

sumarni rezultat

Central idea

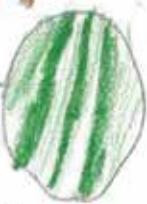
The choices we made affect our health and wellbeing

BEZBEDNOST I ZDRAVJE

Grain: BREAD, CORN,...

fruit and

veggie:
Watermelon
apple...

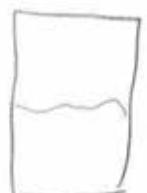

Aventure kapetana halapenja i Grega helfija
(poznati kao Šoňavko)

Dairy:
Milk
Cheese
Yoghurt

Halapenjo neću
deo.

Protein:
Egg
Meat
fish

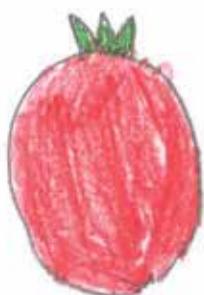

PLUS AKCIJA NA

KRAJ

Napisali i ilustrirali Alek Vuk, Sava i Luka
WHO WE ARE
centralna idea

Безбедност и здравље - авантуре капетана Халапенја и Грега Хелфија - познатији као Шоњавко

Napisali i ilustrirali Alek Vuk, Sava i Luka
WHO WE ARE
centralna idea

Рад на постеру - Grade 6

Рад на постеру - Grade 6

Посета РYР ученика и оцењивање радова / Grade 8 - Sam Toy

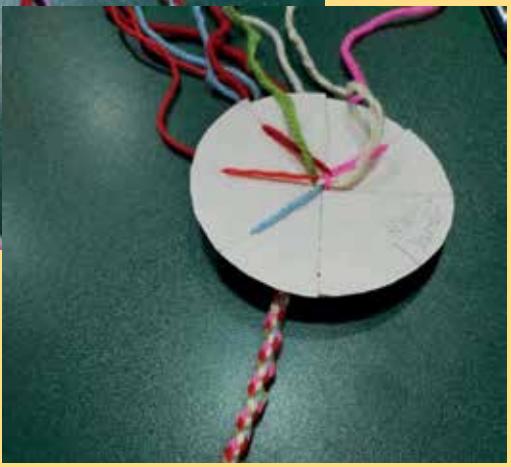
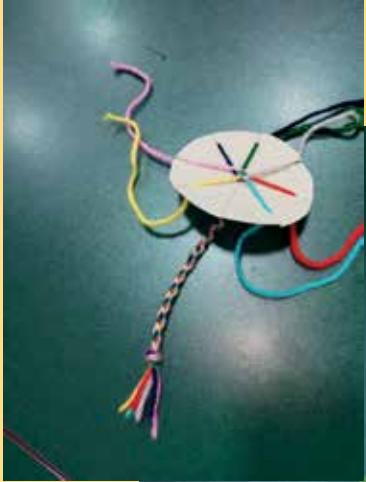

Grade 9 - Еко куће

Grade 6 - наруквице пријатељства

Бисери

- „Мислио сам да нисам **тачан**“, каже Андреј 7А (читај: да немам тачан одговор)
- Михајло 9Б каже: „Ту је било доста **бродаца**.“ (читај: морнара)
- Андреј 7А анализира дело и каже: „Тај **студенат**...“ (читај: студент)
- Андрија 7Б има дилему и пита: „Да ли ово пишем писаним или **неписаним** словима?“ (читај: штампаним)
- „Пре њиховог **опколења** Прокиног гаја“, каже Константин 7А (читај: опкољавања)
- Раде 7А коментарише: „Она се **побринула** због тога...“ (читај: забринула)
- Константин 7А каже: „Мој пас је **најенергетичнији**.“
- Виктор Лука 7А каже: „Онда се Марко Краљевић обратио свом **побрату**.“ (читај: побратиму)
- „Заокружите звучне сугласнике у реченици – Ускоро почиње школско такмичење из математике“, задаје наставница Весна задатак. Ирис 7А јој каже: „Наставице одмах знајте да не знам да урадим овај задатак. Чим се помене математика, ја не знам ништа.“
- Наставница Весна пита ко је мегданџија. Никола 7А каже: „То је **борилац**.“ (читај: борац)
- Наставница Весна каже ученицима 9Б да отворе читанке. „Јао, наставнице, нема ми **Пластеника!**“, каже Лана. (читај: Плетисанке – име читанке)
- „Душанов **заковник** је први правни документ из 14. века“, каже Лазар 9А. (читај: законик)
- „Марко Краљевић, после речи Косовке Девојке, осећа љутњину“, каже Јован 7А. (читај: љутњу)
- „Марко је чекао да ојача, да из суве дреновине исцеди ЈОД“, каже Матеја 7Б. (читај: воду).

СРЕЋНИ НОВОГОДИШЊИ И БОЖИЋНИ ПРАЗНИЦИ!

Wir wünschen Ihnen ein frohes Neujahr.

Nos meilleurs voeux pour cette nouvelle année!

С Новым годом! Желаем Вам счастья, любви и радости.

Vi auguriamo un felice anno nuovo!

Feliz Navidad y prospero año nuevo.

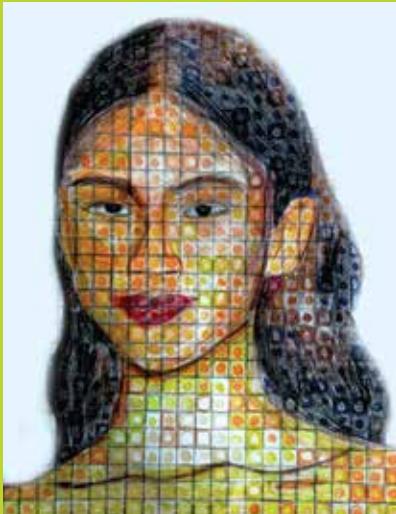
We wish you a very happy and prosperous New Year!

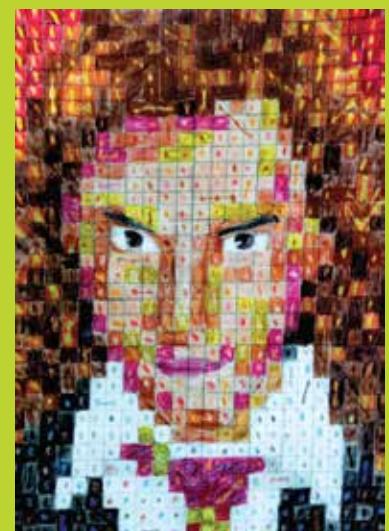
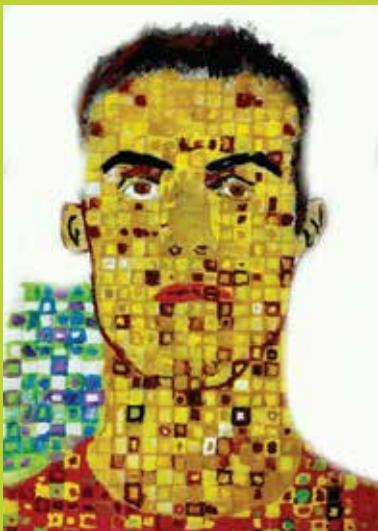
20
GODINA

Ана Јевтић 7Б

Јарослава Дмитријева 7А

Раде Вулић 7А

Јован Толимир 7А

Elizaveta Chuikova 7А

СИР - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.5(497.11)

ЂАЧКИ кутак : лист ученика Основне школе "Руђер
Бошковић" / главни и одговорни уредник Весна Луковић
. - 2006, бр. 1 (нов.) - . - Београд : Основна школа "Руђер
Бошковић", 2006- (Београд : Службени гласник). - 25 см

Доступно и на: <https://osboskovic.edu.rs/publikacije>
. - Полугодишње.

ISSN 2787-0510 = Ђачки кутак (Београд)
COBISS.SR-ID 37211145